

TITLUL I
Dispozitii generale

CAPITOLUL I
Domeniul de aplicare a Codului de procedura fiscala

ARTICOLUL 1
Sfera de aplicare a Codului de procedura fiscala

(1) Prezentul cod reglementeaza drepturile si obligatiile partilor din raporturile juridice fiscale privind administrarea impozitelor si taxelor datorate bugetului de stat si bugetelor locale, prevazute de Codul fiscal.

(2) Prezentul cod se aplica si pentru administrarea drepturilor vamale, precum si pentru administrarea creantelor provenind din contributii, amenzi si alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, in masura in care prin lege nu se prevede altfel.

(3) Prin administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat se intelege ansamblul activitatilor desfasurate de organele fiscale in legatura cu:

- a) inregistrarea fiscala;
- b) declararea, stabilirea, verificarea si colectarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat;
- c) solutionarea contestatiilor impotriva actelor administrative fiscale.

ARTICOLUL 2
Raportul Codului de procedura fiscala cu alte acte normative

(1) Administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevazute la art. 1, se indeplineste potrivit dispozitiilor Codului de procedura fiscala, ale Codului fiscal, precum si ale altor reglementari date in aplicarea acestora.

(2) Prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat.

(3) Unde prezentul cod nu dispune se aplica prevederile Codului de procedura civila.

ARTICOLUL 3
Modificarea si completarea Codului de procedura fiscala

(1) Prezentul cod se modifica si se completeaza numai prin lege, promovata, de regula, cu 6 luni inainte de data intrarii in vigoare a acestela.

(2) Orice modificare sau completare la prezentul cod intra in vigoare cu incepere din prima zi a anului urmatoar celui in care a fost adoptata prin lege.

ARTICOLUL 4
Functionarea Comisiei fiscale centrale

(1) Comisia fiscala centrala constituita potrivit art. 6 din [Legea nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal are responsabilitati de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitara a prezentului cod.

(2) Deciziile Comisiei fiscale centrale cu privire la aplicarea unitara a prezentului cod, precum si a Codului fiscal sunt obligatorii pentru functionarii publici din cadrul organelor fiscale.

CAPITOLUL II
Principii generale de conduita in administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat

ARTICOLUL 5
Aplicarea unitara a legislatiei

Organul fiscal este obligat sa aplice unitar prevederile legislatiei fiscale pe teritoriul Romaniei, urmarind stabilirea corecta a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat.

ARTICOLUL 6
Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptatit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatările complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

ARTICOLUL 7 **Rolul activ**

(1) Organul fiscal înștiințează contribuabilul asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale.

(2) Organul fiscal este îndreptatit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.

(3) Organul fiscal are obligația să examineze în mod obiectiv starea de fapt, precum și să îndrume contribuabilii pentru depunerea declarațiilor și a altor documente, pentru corectarea declarațiilor sau a documentelor, ori de câte ori este cazul.

(4) Organul fiscal decide asupra felului și volumului examinarilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

(5) Organul fiscal îndrumă contribuabilul în aplicarea prevederilor legislației fiscale. Îndrumarea se face fie ca urmare a solicitării contribuabililor, fie din inițiativa organului fiscal.

ARTICOLUL 8 **Limba oficială în administrația fiscală**

(1) Limba oficială în administrația fiscală este limba română.

(2) Dacă la organele fiscale se depun petiții, documente justificative, certificate sau alte înscrisuri într-o limbă străină, organele fiscale vor solicita ca acestea să fie însoțite de traduceri în limba română certificate de traducători autorizați.

(3) Dispozițiile legale cu privire la folosirea limbii minorităților naționale se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 9 **Dreptul de a fi ascultat**

(1) Înaintea luării deciziei organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.

(2) Organul fiscal nu este obligat să aplice prevederile alin. (1) când:

- a) întârzierea în luarea deciziei determină un pericol pentru constatarea situației fiscale reale privind executarea obligațiilor contribuabilului sau pentru luarea altor măsuri prevăzute de lege;
- b) situația de fapt prezentată urmează să se modifice nesemnificativ cu privire la cuantumul creanțelor fiscale;
- c) se acceptă informațiile prezentate de contribuabil, pe care acesta le-a dat într-o declarație sau într-o cerere;
- d) urmează să se ia măsuri de executare silită.

ARTICOLUL 10 **Obligația de cooperare**

(1) Contribuabilul este obligat să coopereze cu organele fiscale în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității, și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute.

(2) Contribuabilul este obligat să întreprindă măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilităților juridice și efective ce îi stau la dispoziție.

ARTICOLUL 11 **Secretul fiscal**

(1) Funcționarii publici din cadrul organului fiscal, inclusiv persoanele care nu mai dețin această calitate, sunt obligați, în condițiile legii, să păstreze secretul asupra informațiilor pe care le dețin ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu.

(2) Informațiile referitoare la impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat pot fi transmise numai:

- a) autorităților publice, în scopul îndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege;
- b) autorităților fiscale ale altor țări, în condiții de reciprocitate în baza unor convenții;
- c) autorităților judiciare competente, potrivit legii;

d) în alte cazuri prevazute de lege.

(3) Autoritatea care primește informații fiscale este obligată să păstreze secretul asupra informațiilor primite.

(4) Este permisă transmiterea de informații cu caracter fiscal în alte situații decât cele prevazute la alin. (2), în condițiile în care se asigură că din acestea nu reiese identitatea vreunei persoane fizice sau juridice.

(5) Nerespectarea obligației de păstrare a secretului fiscal atrage răspunderea potrivit legii.

ARTICOLUL 12

Buna-credință

Relațiile dintre contribuabili și organele fiscale trebuie să fie fundamentate pe buna-credință, în scopul realizării cerințelor legii.

CAPITOLUL III

Aplicarea prevederilor legislației fiscale

ARTICOLUL 13

Interpretarea legii

Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege.

ARTICOLUL 14

Criteriile economice

Veniturile, alte beneficii și valori patrimoniale sunt supuse legii fiscale indiferent dacă sunt obținute din activități ce îndeplinesc sau nu cerințele altor dispoziții legale.

ARTICOLUL 15

Eludarea legislației fiscale

(1) În cazul în care, eludându-se scopul legii fiscale, obligația fiscală nu a fost stabilită ori nu a fost raportată la baza de impunere reală, obligația datorată și, respectiv, creanța fiscală corelativă sunt cele legal determinate.

(2) Pentru situațiile prevazute la alin. (1) sunt aplicabile prevederile art. 23.

CAPITOLUL IV

Raportul juridic fiscal

ARTICOLUL 16

Conținutul raportului de drept procedural fiscal

Raportul de drept procedural fiscal cuprinde drepturile și obligațiile ce revin părților, potrivit legii, pentru îndeplinirea modalităților prevazute pentru stabilirea, exercitarea și stingerea drepturilor și obligațiilor părților din raportul de drept material fiscal.

ARTICOLUL 17

Subiectele raportului juridic fiscal

(1) Subiecte ale raportului juridic fiscal sunt statul, unitățile administrativ-teritoriale, contribuabilul, precum și alte persoane care dobândesc drepturi și obligații în cadrul acestui raport.

(2) Contribuabilul este orice persoană fizică ori juridică sau orice altă entitate fără personalitate juridică ce datorează impozite, taxe, contribuții și alte sume bugetului general consolidat, în condițiile legii.

(3) Statul este reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale teritoriale.

(4) Unitățile administrativ-teritoriale sunt reprezentate de autoritățile administrației publice locale, precum și de compartimentele de specialitate ale acestora, în limita atribuțiilor delegate de către autoritățile respective.

(5) Agenția Națională de Administrare Fiscală, unitățile sale teritoriale, precum și compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale sunt denumite în prezentul cod organe fiscale.

ARTICOLUL 18

Împuternicirii

(1) În relațiile cu organul fiscal contribuabilul poate fi reprezentat printr-un împuternicit. Continutul și limitele reprezentării sunt cele cuprinse în împuternicire sau stabilite de lege, după caz.

(2) Împuternicitul este obligat să înregistreze la organul fiscal actul de împuternicire, în formă autentică și în condițiile prevăzute de lege. Revocarea împuternicirii operează față de organul fiscal de la data înregistrării actului de revocare.

(3) În cazul reprezentării contribuabililor în relațiile cu organele fiscale prin avocat, forma și conținutul împuternicirii sunt cele prevăzute de dispozițiile legale privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

(4) Contribuabilul fără domiciliu fiscal în România, care are obligația de a depune declarații la organele fiscale, trebuie să desemneze un împuternicit, cu domiciliul fiscal în România, care să îndeplinească obligațiile acestuia față de organul fiscal.

(5) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile și reprezentanților fiscali desemnați potrivit Codului fiscal, dacă legea nu prevede altfel.

ARTICOLUL 19 **Numirea curatorului fiscal**

(1) Dacă nu există un împuternicit potrivit art. 18, organul fiscal, în condițiile legii, va solicita instanței judecătorești competente numirea unui curator fiscal pentru contribuabilul absent, al cărui domiciliu fiscal este necunoscut ori care, din cauza bolii, unei infirmități, bătrânetii sau unui handicap de orice fel, nu poate să își exercite și să își îndeplinească personal drepturile și obligațiile ce îi revin potrivit legii.

(2) Pentru activitatea sa curatorul fiscal va fi remunerat potrivit hotărârii judecătorești, toate cheltuielile legate de această reprezentare fiind suportate de cel reprezentat.

ARTICOLUL 20 **Obligațiile reprezentanților legali**

(1) Reprezentanții legali ai persoanelor fizice și juridice, precum și ai asocierilor fără personalitate juridică sunt obligați să îndeplinească obligațiile fiscale ale persoanelor reprezentate, în numele și din averea acestora.

(2) În cazul în care, din orice motiv, obligațiile fiscale ale asocierilor fără personalitate juridică nu sunt achitate potrivit alin. (1), asociații răspund solidar pentru îndeplinirea acestora.

TITLUL II **Dispoziții generale privind raportul de drept material fiscal**

CAPITOLUL I **Dispoziții generale**

ARTICOLUL 21 **Creanțele fiscale**

(1) Creanțele fiscale reprezintă drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezultă din raporturile de drept material fiscal.

(2) Din raporturile de drept prevăzute la alin. (1) rezultă atât conținutul, cât și cuantumul creanțelor fiscale, reprezentând drepturi determinate constând în:

- a) dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adăugată, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin. (4), denumite creanțe fiscale principale;
- b) dreptul la perceperea dobânzilor și penalităților de întârziere, în condițiile legii, denumite creanțe fiscale accesorii.

(3) În cazurile prevăzute de lege, organul fiscal este îndreptățit să solicite stingerea obligației fiscale de către cel îndatorat să execute acea obligație în locul debitorului.

(4) În măsura în care plata sumelor reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat se constată că a fost fără temei legal, cel care a făcut astfel plata are dreptul la restituirea sumei respective.

ARTICOLUL 22 **Obligațiile fiscale**

Prin obligații fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:

- a) obligația de a declara bunurile și veniturile impozabile sau, după caz, impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

- b) obligatia de a calcula si de a înregistra în evidentele contabile si fiscale impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat;
- c) obligatia de a plati la termenele legale impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat;
- d) obligatia de a plati dobânzi si penalitati de întârziere, aferente impozitelor, taxelor, contributiilor si altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligatii de plata accesorii;
- e) obligatia de a calcula, de a retine si de a înregistra în evidentele contabile si de plata, la termenele legale, impozitele si contributiile care se realizeaza prin stopaj la sursa;
- f) orice alte obligatii care revin contribuabililor, persoane fizice sau juridice, în aplicarea legilor fiscale.

ARTICOLUL 23 **Nasterea creantelor si obligatiilor fiscale**

(1) Daca legea nu prevede altfel, dreptul de creanta fiscala si obligatia fiscala corelativa se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le genereaza.

(2) Potrivit alin. (1) se naste dreptul organului fiscal de a stabili si a determina obligatia fiscala datorata.

ARTICOLUL 24 **Stingerea creantelor fiscale**

Creantele fiscale se sting prin încasare , compensare, executare silita, scutire, anulare, prescriptie si prin alte modalitati prevazute de lege.

ARTICOLUL 25 **Creditorii si debitorii**

(1) În raporturile de drept material fiscal, creditorii sunt persoanele titulare ale unor drepturi de creanta fiscala prevazute la art. 21, iar debitorii sunt acele persoane care, potrivit legii, au obligatia corelativa de plata a acestor drepturi.

(2) În cazul în care obligatia de plata nu a fost îndeplinita de debitor, debitori devin, în conditiile legii, urmatoarii:

- a) mostenitorul care a acceptat succesiunea contribuabilului debitor;
- b) cel care preia, în tot sau în parte, drepturile si obligatiile debitorului supus divizarii, fuziunii ori reorganizarii judiciare, dupa caz;
- c) persoana careia i s-a stabilit raspunderea în conformitate cu prevederile legale referitoare la faliment;
- d) persoana care își asuma obligatia de plata a debitorului, printr-un angajament de plata sau printr-un alt act încheiat în forma autentica, cu asigurarea unei garantii reale la nivelul obligatiei de plata;
- e) alte persoane, în conditiile legii.

ARTICOLUL 26 **Platitorul**

(1) Platitor al obligatiei fiscale este debitorul sau persoana care în numele debitorului, conform legii, are obligatia de a plati sau de a retine si de a plati, dupa caz, impozite, taxe, contributii, amenzi si alte sume datorate bugetului general consolidat.

(2) Pentru persoanele juridice cu sediul în România, care au sedii secundare, platitor de obligatii fiscale este persoana juridica, cu exceptia impozitului pe venitul din salarii, pentru care plata impozitului se face, potrivit legii, de catre sediile secundare ale persoanei juridice.

ARTICOLUL 27 **Raspunderea solidara**

(1) Pentru obligatiile de plata restante ale debitorului declarat insolvabil în conditiile prezentului cod raspund solidar cu acesta urmatoarele persoane:

- a) persoanele fizice sau juridice care, în cei 3 ani anteriori datei declararii insolvabilitatii, cu rea-credinta, dobândesc în orice mod active de la debitorii care își provoaca astfel insolvabilitatea;
- b) administratorii, asociatii, actionarii si orice alte persoane care au provocat insolvabilitatea persoanei juridice debitoare prin instrainarea sau ascunderea cu reacredinta, sub orice forma, a bunurilor mobile si imobile proprietatea acesteia.

(2) Raspunde solidar cu debitorul declarat insolvabil în conditiile prezentului cod sau declarat insolvent, persoana juridica care, direct ori indirect, controleaza, este controlata sau se afla sub control comun cu debitorul, daca este îndeplinita cel puțin una dintre urmatoarele conditii:

- a) desfasoara aceeasi activitate sau aceleasi activitati ca si debitorul;
- b) utilizeaza cu orice titlu active corporale de la debitor, iar valoarea contabila a acestor active reprezinta cel puțin jumătate din valoarea contabila neta a tuturor activelor corporale ale utilizatorului;
- c) are raporturi comerciale contractuale cu clientii si/sau cu furnizorii care, în proportie de cel puțin jumătate, au avut sau au raporturi contractuale cu debitorul;

d) are raporturi de munca sau civile de prestari de servicii cu cel putin jumatate dintre angajatii sau prestatorii de servicii ai debitorului.

(3) În intelesul alin. (2), termenii si expresiile de mai jos au urmatoarea semnificatie:

- a) control - majoritatea drepturilor de vot, fie în adunarea generala a asociatilor unei societati comerciale ori a unei asociatii sau fundatii, fie în consiliul de administratie al unei societati comerciale ori consiliul director al unei asociatii sau fundatii;
- b) control indirect - activitatea prin care o persoana exercita controlul prin una sau mai multe persoane.

ARTICOLUL 28

Dispozitii speciale privind stabilirea raspunderii

(1) Raspunderea persoanelor prevazute la art. 27 se va stabili potrivit dispozitiilor prezentului articol.

(2) În scopul prevazut la alin. (1) organul fiscal va întocmi o decizie în care vor fi aratate motivele de fapt si de drept pentru care este angajata raspunderea persoanei în cauza. Decizia se va supune spre aprobare conducerii organului fiscal.

(3) Decizia aprobata potrivit alin. (2) constituie titlu de creanta privind obligatia la plata a persoanei raspunzatoare potrivit art. 27 si va cuprinde, pe lângă elementele prevazute la art. 43 alin. (2), si urmatoarele:

- a) codul de identificare fiscala a persoanei raspunzatoare, obligata la plata obligatiei debitorului principal, precum si orice alte date de identificare;
- b) numele si prenumele sau denumirea debitorului principal; codul de identificare fiscala; domiciliul sau sediul acestuia, precum si orice alte date de identificare;
- c) quantumul si natura sumelor datorate;
- d) termenul în care persoana raspunzatoare trebuie sa plateasca obligatia debitorului principal;
- e) temeiul legal si motivele în fapt ale angajarii raspunderii.

(4) Raspunderea va fi stabilita atât pentru obligatia fiscala principala, cât si pentru accesoriile acesteia.

(5) Titlul de creanta prevazut la alin. (3) va fi comunicat persoanei obligate la plata, mentionându-se ca aceasta urmeaza sa faca plata în termenul stabilit.

(6) Titlul de creanta comunicat potrivit alin. (5) poate fi atacat în conditiile legii.

ARTICOLUL 29

Drepturile si obligatiile succesorilor

(1) Drepturile si obligatiile din raportul juridic fiscal trec asupra succesorilor debitorului în conditiile dreptului comun.

(2) Dispozitiile alin. (1) nu sunt aplicabile în cazul obligatiei de plata a sumelor ce reprezinta amenzi aplicate, potrivit legii, debitorului persoana fizica.

ARTICOLUL 30

Dispozitii privind cesiunea creantelor fiscale ale contribuabililor

(1) Creantele principale sau accesorii privind drepturi de rambursare sau de restituire ale contribuabililor, precum si sumele afectate garantarii executarii unei obligatii fiscale pot fi cesionate numai dupa stabilirea lor potrivit legii.

(2) Cesiunea produce efecte fata de organul fiscal competent numai de la data la care aceasta i-a fost notificata.

(3) Desfiintarea cesiunii sau constatarea nulitatii acesteia ulterior stingerii obligatiei fiscale nu este opozabila organului fiscal.

CAPITOLUL II

Domiciliul fiscal

ARTICOLUL 31

Domiciliul fiscal

(1) În cazul creantelor fiscale administrate de Ministerul Finantelor Publice prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin domiciliu fiscal se înțelege:

- a) pentru persoanele fizice, adresa unde își au domiciliul, potrivit legii, sau adresa unde locuiesc efectiv, în cazul în care aceasta este diferita de domiciliu;
- b) pentru persoanele juridice, sediul social sau locul unde se exercita gestiunea administrativa si conducerea efectiva a afacerilor, în cazul în care acestea nu se realizeaza la sediul social declarat;
- c) pentru asocierile si alte entitati fara personalitate juridica, adresa persoanei care reprezinta asocierea sau entitatea, iar în lipsa unei asemenea persoane, adresa domiciliului fiscal al oricarui ia dintre asociati.

(2) Prin adresa unde locuiesc efectiv, în sensul alin. (1) lit. a), se înțelege adresa locuinței pe care o persoană o folosește în mod continuu peste 183 de zile într-un an calendaristic, întreruperile de scurtă durată nefiind luate în considerare. Dacă sederea are un scop exclusiv de vizită, concediu, tratament sau alte scopuri particulare asemănătoare și nu depășește perioada unui an, nu se consideră adresa unde locuiesc efectiv.

(3) În situația în care domiciliul fiscal nu se poate stabili potrivit alin. (1) lit. b) și c), domiciliul fiscal este locul în care se află majoritatea activelor.

(4) În cazul celorlalte creanțe fiscale ale bugetului general consolidat, prin domiciliu fiscal se înțelege domiciliul reglementat potrivit dreptului comun sau sediul social înregistrat potrivit legii.

TITLUL III **Dispoziții procedurale generale**

CAPITOLUL I **Competența organului fiscal**

ARTICOLUL 32 **Competența generală**

(1) Organele fiscale au competența generală privind administrarea creanțelor fiscale, exercitarea controlului și emiterea normelor de aplicare a prevederilor legale în materie fiscală.

(2) În cazul impozitului pe venit, prin hotărâre a Guvernului se poate stabili altă competență specială de administrare.

(3) Impozitele, taxele și alte sume care se datorează, potrivit legii, în vamă sunt administrate de către organele vamale.

ARTICOLUL 33 **Competența teritorială**

(1) Pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, competența revine aceluși organ fiscal, județean, local sau al municipiului București stabilit prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului sau al platitorului de venit, în cazul impozitelor și contribuțiilor realizate prin stopaj la sursă, în condițiile legii.

(2) În cazul contribuabililor nerezidenți care desfășoară activități pe teritoriul României printr-un sediu permanent, competența revine organului fiscal pe al cărui teritoriu se realizează, în întregime sau cu preponderență, cifra de afaceri.

(3) Pentru administrarea de către organele fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală a creanțelor fiscale datorate de marii contribuabili, inclusiv de sediile secundare ale acestora, competența poate fi stabilită în sarcina altor organe fiscale decât cele prevăzute la alin. (1), prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

ARTICOLUL 34 **Competența în cazul sediilor secundare**

În cazul în care contribuabilul are, potrivit legii, obligații de plată la sedii secundare, competența teritorială pentru administrarea acestora revine organului fiscal în a cărui rază teritorială acestea se află situate.

ARTICOLUL 35 **Competența teritorială a compartimentelor de specialitate**

ale autorităților administrației publice locale Compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale sunt competente pentru administrarea impozitelor, taxelor și a altor sume datorate bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale.

ARTICOLUL 36 **Competența specială**

(1) În situația în care contribuabilul nu are domiciliu fiscal, competența teritorială revine organului fiscal în raza căruia se face constatarea actului sau faptului supus dispozițiilor legale fiscale.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și pentru luarea de urgență a măsurilor legale ce se impun în cazurile de dispariție a elementelor de identificare a bazei de impunere reale, precum și în caz de executare silită.

ARTICOLUL 37 **Conflictul de competență**

(1) Exista conflict de competenta când doua sau mai multe organe fiscale se declara deopotriva competente sau necompetente. În acest caz organul fiscal care s-a investit primul sau care s-a declarat ultimul necompetent va continua procedura în derulare si va solicita organului ierarhic superior comun sa hotarasca asupra conflictului.

(2) În situatia în care organele fiscale între care apare conflictul de competenta nu sunt subordonate unui organ ierarhic comun, conflictul de competenta ivit se solutioneaza de catre Comisia fiscala centrala din cadrul Ministerului Finantelor Publice.

(3) În cazul bugetelor locale, Comisia fiscala centrala se completeaza cu câte un reprezentant al Asociatiei Comunelor din România, Asociatiei Oraselor din România, Asociatiei Municipiilor din România, Uniunii Nationale a Consiliilor Judetene din România, precum si al Ministerului Administratiei si Internelor.

ARTICOLUL 38 **Acord asupra competentei**

Cu acordul organului fiscal care, conform prevederilor prezentului cod, detine competenta teritoriala, precum si al contribuabilului în cauza, un alt organ fiscal poate prelua activitatea de administrare a acestuia.

ARTICOLUL 39 **Conflictul de interese**

Functionarul public din cadrul organului fiscal implicat într-o procedura de administrare se afla în conflict de interese, daca:

- a) în cadrul procedurii respective acesta este contribuabil, este sot/sotie al/a contribuabilului, este ruda pâna la gradul al 3-lea inclusiv a contribuabilului, este reprezentant sau împuternicit al contribuabilului;
- b) în cadrul procedurii respective poate dobândi un avantaj ori poate suporta un dezavantaj direct;
- c) exista un conflict între el, sotul/sotia, rudele sale pâna la gradul al III-lea inclusiv si una dintre parti sau sotul/sotia, rudele partii pâna la gradul al 3-lea inclusiv;
- d) în alte cazuri prevazute de lege.

ARTICOLUL 40 **Abtinerea si recuzarea**

(1) Functionarul public care stie ca se afla în una dintre situatiile prevazute la art. 39 este obligat sa înstiinteze conducatorul organului fiscal si sa se abtina de la îndeplinirea procedurii.

(2) În cazul în care conflictul de interese se refera la conducatorul organului fiscal, acesta este obligat sa înstiinteze organul ierarhic superior.

(3) Abtinerea se propune de functionarul public si se decide de îndata de conducatorul organului fiscal sau de organul ierarhic superior.

(4) Contribuabilul implicat în procedura în derulare poate solicita recuzarea functionarului public aflat în conflict de interese.

(5) Recuzarea functionarului public se decide de îndata de catre conducatorul organului fiscal sau de organul fiscal ierarhic superior. Decizia prin care se respinge cererea de recuzare poate fi atacata la instanta judecatoreasca competenta. Cererea de recuzare nu suspenda procedura de administrare în derulare.

CAPITOLUL II **Actele emise de organele fiscale**

ARTICOLUL 41 **Notiunea de act administrativ fiscal**

În intelesul prezentului cod, actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislatiei privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor si obligatiilor fiscale.

ARTICOLUL 42 **Solutia fiscala individuala anticipata si acordul de pret în avans**

(1) Solutia fiscala individuala anticipata este actul administrativ fiscal emis de Ministerul Finantelor Publice în vederea solutionarii unei cereri a contribuabilului, referitoare la reglementarea unor situatii fiscale de fapt viitoare.

(2) Acordul de pret în avans este actul administrativ fiscal emis de Ministerul Finantelor Publice în vederea solutionarii unei cereri a contribuabilului, referitoare la stabilirea conditiilor si modalitatilor în care urmeaza a fi determinate, pe parcursul unei perioade fixe de timp, preturile de transfer, în cazul tranzactiilor efectuate între persoane afiliate, astfel cum sunt definite în [Legea nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

(3) Solutia fiscala individuala anticipata si acordul de pret în avans sunt opozabile si obligatorii fata de organele fiscale, numai daca termenii si conditiile acestora au fost respectate de catre contribuabil.

(4) Procedura referitoare la obtinerea solutiei fiscale individuale anticipate si a acordului de pret în avans va fi aprobata prin hotarâre a Guvernului.

(5) La data intrarii în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonante se abroga alin. (5)-(8) ale art. 6 din [Legea nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

ARTICOLUL 43

Continutul si motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite numai în forma scrisa.

(2) Actul administrativ fiscal cuprinde urmatoarele elemente:

- a) denumirea organului fiscal emitent;
- b) data la care a fost emis si data de la care isi produce efectele;
- c) datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei împuternicite de contribuabil, dupa caz;
- d) obiectul actului administrativ fiscal;
- e) motivele de fapt;
- f) temeiul de drept;
- g) numele si semnatura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;
- h) stampila organului fiscal emitent;
- i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestatiei si organul fiscal la care se depune contestatia;
- j) mentiuni privind audierea contribuabilului.

(3) Actul administrativ fiscal emis în conditiile alin. (2) prin intermediul mijloacelor informatice este valabil si în cazul în care nu poarta semnatura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, si stampila organului emitent, daca indeplineste cerintele legale aplicabile în materie.

(4) Prin ordin al ministrului finantelor publice se stabilesc categoriile de acte administrative care se emit în conditiile alin. (3).

ARTICOLUL 44

Comunicarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului caruia îi este destinat. În situatia contribuabililor fara domiciliu fiscal în România, care si-au desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4), precum si în situatia numirii unui curator fiscal, în conditiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunica împuternicitului sau curatorului, dupa caz.

(2) Actul administrativ fiscal se comunica dupa cum urmeaza:

- a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent si primirea actului administrativ fiscal de catre acesta sub semnatura, data comunicarii fiind data ridicarii sub semnatura a actului;
- b) prin remiterea, sub semnatura, a actului administrativ fiscal de catre persoanele împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, data comunicarii fiind data remiterii sub semnatura a actului;
- c) prin posta, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandata cu confirmare de primire, precum si prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, daca se asigura transmiterea textului actului administrativ fiscal si confirmarea primirii acestuia;
- d) prin publicitate.

(3) Comunicarea prin publicitate se face prin afisarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent si pe pagina de Internet a Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, a unui anunt în care se mentioneaza ca a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. Actul administrativ fiscal se considera comunicat în termen de 15 zile de la data afisarii anuntului.

(4) Dispozitiile Codului de procedura civila privind comunicarea actelor de procedura sunt aplicabile în mod corespunzator.

ARTICOLUL 45

Opozabilitatea actului administrativ fiscal

Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o data ulterioara mentionata în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

ARTICOLUL 46

Nulitatea actului administrativ fiscal

Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele si calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele si prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnaturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu exceptia prevazuta la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu.

ARTICOLUL 47

Desfiintarea sau modificarea actelor administrative fiscale

Actul administrativ fiscal poate fi modificat sau desfiintat în conditiile prezentului cod.

ARTICOLUL 48
Îndreptarea erorilor materiale

Organul fiscal poate îndrepta erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului. Actul administrativ corectat se va comunica contribuabilului, potrivit legii.

CAPITOLUL III
Administrarea si aprecierea probelor

SECTIUNEA 1
Dispozitii generale

ARTICOLUL 49
Mijloace de proba

(1) Pentru determinarea starii de fapt fiscale, organul fiscal, în conditiile legii, administreaza mijloace de proba, putând proceda la:

- a) solicitarea informatiilor, de orice fel, din partea contribuabililor si a altor persoane;
- b) solicitarea de expertize;
- c) folosirea înscriurilor;
- d) efectuarea de cercetari la fata locului.

(2) Probele administrate vor fi coroborate si apreciate tinându-se seama de forta lor doveditoare recunoscuta de lege.

ARTICOLUL 50
Dreptul organului fiscal de a solicita prezenta contribuabilului la sediul sau

Organul fiscal poate solicita prezenta contribuabilului la sediul sau pentru a da informatii si lamuriri necesare stabilirii situatiei sale fiscale reale. Odata cu aceasta solicitare, când este cazul, organul fiscal va indica si documentele pe care contribuabilul este obligat sa le prezinte.

ARTICOLUL 51
Comunicarea informatiilor între organele fiscale

Daca într-o procedura fiscala se constata fapte care prezinta importanta pentru alte raporturi juridice fiscale, organele fiscale își vor comunica reciproc informatiile detinute.

SECTIUNEA a 2-a
Informatii si expertize

ARTICOLUL 52
Obligatia de a furniza informatii

(1) Contribuabilul sau alta persoana împuternicita de acesta are obligatia de a furniza organului fiscal informatiile necesare pentru determinarea starii de fapt fiscale. Organul fiscal poate solicita informatii si altor persoane numai atunci când starea de fapt fiscala nu a fost clarificata de catre contribuabil. Informatiile furnizate de alte persoane vor fi luate în considerare numai în masura în care sunt confirmate si de alte mijloace de proba.

(2) Cererea de furnizare a informatiilor se formuleaza în scris si va specifica natura informatiilor solicitate pentru determinarea starii de fapt fiscale si documentele care sustin informatiile furnizate.

(3) Declaratia persoanelor obligate potrivit alin. (1) sa furnizeze informatii va fi, dupa caz, prezentata sau consemnata în scris.

(4) În situatia în care persoana obligata sa furnizeze informatia în scris este, din motive independente de vointa sa, în imposibilitate de a scrie, organul fiscal întocmeste un proces-verbal.

ARTICOLUL 53
Obligatia bancilor de a furniza informatii

(1) Bancile sunt obligate sa comunice organelor fiscale lista titularilor persoane fizice, juridice sau orice alte entitati fara personalitate juridica ce deschid ori închid conturi, forma juridica pe care acestia o au si domiciliul sau sediul acestora. Comunicarea se va face bilunar, cu referire la conturile deschise sau închise în perioada anterioara acesteia si va fi adresata Ministerului Finantelor Publice.

(2) Ministerul Finantelor Publice împreuna cu Banca Nationala a României vor elabora proceduri privind transmiterea informatiilor prevazute la alin. (1).

(3) Ministerul Finantelor Publice, la cererea justificata a autoritatilor publice centrale si locale, va transmite informatiile detinute în baza alin. (1), în scopul îndeplinirii de catre aceste autoritati a atributiilor prevazute de lege.

ARTICOLUL 54 **Expertiza**

(1) Ori de câte ori considera necesar, organul fiscal are dreptul sa apeleze la serviciile unui expert pentru întocmirea unei expertize. Organul fiscal este obligat sa comunice contribuabilului numele expertului.

(2) Contribuabilul poate sa numeasca un expert pe cheltuala proprie.

(3) Expertii au obligatia sa pastreze secretul fiscal asupra datelor si informatiilor pe care le dobândesc.

(4) Expertiza se întocmeste în scris.

(5) Onorariile stabilite pentru expertizele prevazute de prezentul articol vor fi platite de la bugetele organelor fiscale care au apelat la serviciile expertului, dupa caz.

SECTIUNEA a 3-a **Verificarea înscrisurilor si cercetarea la fata locului**

ARTICOLUL 55 **Prezentarea de înscrisuri**

(1) În vederea stabilirii starii de fapt fiscale, contribuabilul are obligatia sa puna la dispozitia organului fiscal registre, evidente, documente de afaceri si orice alte înscrisuri. Organul fiscal are dreptul de a solicita si altor persoane înscrisuri, daca starea de fapt fiscala nu a fost clarificata pe baza înscrisurilor puse la dispozitie de catre contribuabili.

(2) Organul fiscal poate solicita punerea la dispozitie a înscrisurilor la sediul sau ori la domiciliul fiscal al persoanei obligate sa le prezinte.

(3) Organul fiscal are dreptul sa retina, în scopul protejarii împotriva înstrainarii sau distrugerii, documente, acte, înscrisuri, registre si documente financiar-contabile sau orice element material care face dovada stabilirii, înregistrarii si achitarii obligatiilor fiscale de catre contribuabili, pe o perioada de maximum 30 de zile. În cazuri exceptionale, cu aprobarea conducatorului organului fiscal, perioada de retinere poate fi prelungita cu maximum 90 de zile.

ARTICOLUL 56 **Cercetarea la fata locului**

(1) În conditiile legii, organul fiscal poate efectua o cercetare la fata locului, întocmind în acest sens procesverbal.

(2) Contribuabilii au obligatia sa permita functionarilor împuterniciti de organul fiscal pentru a efectua o cercetare la fata locului, precum si expertilor folositi pentru aceasta actiune intrarea acestora pe terenuri, în încaperi si în orice alte incinte, în masura în care acest lucru este necesar pentru a face constatari în interes fiscal.

(3) Detinatorii terenurilor ori incintelor respective vor fi instiintati în timp util despre cercetare, cu exceptia cazurilor prevazute la art. 95 alin. (1) lit. b). Persoanele fizice vor fi informate asupra dreptului de a refuza intrarea în domiciliu sau resedinta.

(4) În caz de refuz, intrarea în domiciliul sau în resedinta persoanei fizice se face cu autorizarea instantei judecatoresti competente, dispozitiile privind ordonanta presedintiala din Codul de procedura civila fiind aplicabile.

(5) La cererea organului fiscal, organele de politie, jandarmerie ori alti agenti ai fortei publice sunt obligati sa îi acorde sprijinul pentru aplicarea prevederilor prezentului articol.

SECTIUNEA a 4-a **Dreptul de a refuza furnizarea de dovezi**

ARTICOLUL 57 **Dreptul rudelor de a refuza furnizarea de informatii, efectuarea de expertize si prezentarea unor înscrisuri**

(1) Sotul/sotia si rudele contribuabilului pâna la gradul al III-lea inclusiv pot refuza furnizarea de informatii, efectuarea de expertize, precum si prezentarea unor înscrisuri.

(2) Persoanele prevazute la alin. (1) vor fi instiintate asupra acestui drept.

ARTICOLUL 58

Dreptul altor persoane de a refuza furnizarea de informatii

(1) Pot refuza sa furnizeze informatii cu privire la datele de care au luat cunostinta în exercitarea activitatii lor preotii, avocatii, notarii publici, consultantii fiscali, executorii judecatoresti, auditorii, expertii contabili, medicii si psihoterapeutii, cu exceptia informatiilor cu privire la îndeplinirea obligatiilor fiscale stabilite de lege în sarcina lor.

(2) Sunt asimilate persoanelor prevazute la alin. (1) asistentii, precum si persoanele care participa la activitatea profesionala a acestora.

(3) Persoanele prevazute la alin. (1), cu exceptia preotilor, pot furniza informatii, cu acordul persoanei despre care au fost solicitate informatiile.

SECTIUNEA a 5-a

Colaborarea dintre autoritatile publice

ARTICOLUL 59

Obligatia autoritatilor si institutiilor publice de a furniza informatii si de a prezenta acte

Autoritatile publice, institutiile publice si de interes public, centrale si locale, precum si serviciile descentralizate ale autoritatilor publice centrale vor furniza informatii si acte organelor fiscale, la cererea acestora.

ARTICOLUL 60

Colaborarea dintre autoritatile publice, institutiile publice sau de interes public

(1) Autoritatile publice, institutiile publice sau de interes public sunt obligate sa colaboreze în realizarea scopului prezentului cod.

(2) Nu constituie activitate de colaborare actiunile întreprinse de autoritatile prevazute la alin. (1), în conformitate cu atributiile ce le revin potrivit legii.

(3) Organul fiscal care solicita colaborarea raspunde pentru legalitatea solicitarii, iar autoritatea solicitata raspunde pentru datele furnizate.

ARTICOLUL 61

Conditii si limite ale colaborarii

(1) Colaborarea dintre autoritatile publice, institutiile publice sau de interes public se realizeaza în limita atributiilor ce le revin potrivit legii.

(2) Daca autoritatea publica, institutia publica sau de interes public solicitata refuza colaborarea, autoritatea publica superioara ambelor organe va decide. Daca o asemenea autoritate nu exista, decizia va fi luata de autoritatea superioara celei solicitate.

ARTICOLUL 62

Colaborarea interstatala dintre autoritatile publice

(1) În baza conventiilor internationale, organele fiscale vor colabora cu autoritatile fiscale similare din alte state.

(2) În lipsa unei conventii, organele fiscale pot acorda sau pot solicita colaborarea altei autoritati fiscale din alt stat pe baza de reciprocitate.

SECTIUNEA a 6-a

Sarcina probei

ARTICOLUL 63

Forta probanta a documentelor justificative si evidentelor contabile

Documentele justificative si evidentele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care exista si alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.

ARTICOLUL 64

Sarcina probei în dovedirea situatiei de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declaratiilor sale si a oricaror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii.

ARTICOLUL 65

Dovedirea titularului dreptului de proprietate în scopul impunerii

(1) În cazul în care constata ca anumite bunuri, venituri sau alte valori care, potrivit legii, constituie baza impozabila sunt detinute de persoane care în mod continuu beneficiaza de câștigurile sau de orice foloase obisnuite aduse de acestea și ca persoanele respective declara în scris ca nu sunt proprietarii bunurilor, veniturilor sau valorilor în cauza, fara sa arate in sa care sunt titularii dreptului de proprietate, organul fiscal va proceda la stabilirea provizorie a obligatiei fiscale corespunzatoare în sarcina acelor persoane.

(2) În condițiile legii, obligatia fiscala privind baza impozabila prevazuta la alin. (1) va putea fi stabilita în sarcina titularilor dreptului de proprietate. Tot astfel acestia datoreaza despagubiri persoanelor care au facut plata pentru stingerea obligatiei stabilite potrivit alin. (1).

ARTICOLUL 66

Estimarea bazei de impunere

(1) Daca organul fiscal nu poate determina marimea bazei de impunere, acesta trebuie sa o estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și documentele care au relevanta pentru estimare. Estimarea consta în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situatiei de fapt fiscale.

(2) În situatiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptatite sa estimeze baza de impunere, acestea vor avea în vedere pretul de piata al tranzactiei sau bunului impozabil, astfel cum este definit de Codul fiscal.

CAPITOLUL IV

Termene

ARTICOLUL 67

Calcularea termenelor

Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și indeplinirea obligatiilor prevazute de Codul de procedura fiscala, precum și de alte dispozitii legale aplicabile în materie, daca legea fiscala nu dispune altfel, se calculeaza potrivit dispozitiilor Codului de procedura civila.

ARTICOLUL 68

Prelungirea termenelor

Termenele pentru depunerea declaratiilor fiscale și termenele stabilite în baza legii de un organ fiscal pot fi prelungite în situatii temeinic justificate, potrivit competentei stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice.

TITLUL IV

Înregistrarea fiscala și evidenta contabila și fiscala

ARTICOLUL 69

Obligatia de înregistrare fiscala

(1) Orice persoana sau entitate care este subiect într-un raport juridic fiscal se înregistreaza fiscal primind un cod de identificare fiscala. Codul de identificare fiscala va fi:

- a) pentru persoanele juridice, cu exceptia comerciantilor, precum și pentru asocieri și alte entitati fara personalitate juridica, codul de înregistrare fiscala atribuit de organul fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala;
- b) pentru persoanele fizice, codul numeric personal atribuit potrivit legii speciale;
- c) pentru persoanele fizice care nu detin cod numeric personal, numarul de identificare fiscala atribuit de organul fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala;
- d) pentru comercianti, inclusiv pentru sucursalele comerciantilor care au sediul principal al comertului în strainatate, codul unic de înregistrare atribuit potrivit legii speciale;
- e) pentru persoanele fizice platitoare de taxa pe valoarea adaugata, codul de înregistrare fiscala atribuit de organul fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

(2) Persoanele prevazute la alin. (1) lit. d) se înregistreaza fiscal potrivit procedurii speciale în materie.

(3) În vederea atribuirii codului de identificare fiscala persoanele prevazute la alin. (1) lit. a), c) și e) au obligatia sa depuna declaratie de înregistrare fiscala.

(4) Au obligatia sa depuna o declaratie de înregistrare fiscala și persoanele prevazute la alin. (1) lit. b) care au calitatea de angajator.

(5) Contribuabilii care obtin venituri din activitati independente, pentru care platile anticipate se fac prin retinere la sursa de catre platitorii de venituri, au obligatia, în vederea înregistrarii, sa depuna la organul fiscal competent declaratia de înregistrare fiscala.

(6) Declaratia de inregistrare fiscala se depune in termen de 30 de zile de la:

- a) data infiintarii potrivit legii, in cazul persoanelor juridice, asocierilor si altor entitati fara personalitate juridica;
- b) data eliberarii actului legal de functionare, data inceperii activitatii, data obtinerii primului venit sau dobândirii calitatii de angajat, dupa caz, in cazul persoanelor fizice.

ARTICOLUL 70

Înregistrarea si scoaterea din evidenta a platitorilor de taxa pe valoarea adaugata

(1) Orice persoana impozabila care realizeaza operatiuni taxabile si/sau scutite de taxa pe valoarea adaugata cu drept de deducere trebuie sa solicite înregistrarea ca platitor de taxa pe valoarea adaugata la organul fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala în urmatoarele situatii:

- a) la infiintare, în mod obligatoriu, daca declara ca urmeaza sa realizeze o cifra de afaceri peste plafonul de scutire prevazut de dispozitiile Codului fiscal referitoare la taxa pe valoarea adaugata;
- b) la infiintare, daca declara ca urmeaza sa realizeze o cifra de afaceri sub plafonul de scutire prevazut de dispozitiile Codului fiscal referitoare la taxa pe valoarea adaugata, dar opteaza pentru aplicarea regimului normal de taxa pe valoarea adaugata;
- c) dupa infiintare, în mod obligatoriu, daca depaseste plafonul de scutire prevazut de dispozitiile Codului fiscal referitoare la taxa pe valoarea adaugata, în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a depasit acest plafon;
- d) dupa infiintare, daca cifra de afaceri realizata este sub plafonul de scutire prevazut de dispozitiile Codului fiscal referitoare la taxa pe valoarea adaugata, dar doreste sa opteze pentru aplicarea regimului normal de taxa pe valoarea adaugata.

(2) Persoanele care realizeaza în exclusivitate operatiuni scutite de taxa pe valoarea adaugata, iar potrivit Codului fiscal pot opta pentru taxarea acestora, trebuie sa solicite înregistrarea ca platitori de taxa pe valoarea adaugata.

(3) Cifra de afaceri declarata organului fiscal este cea determinata conform dispozitiilor Codului fiscal privitoare la TVA.

(4) În cazul persoanelor înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata, codul de identificare fiscala este precedat de litera "R".

(5) Data înregistrarii ca platitor de taxa pe valoarea adaugata este:

- a) data comunicarii certificatului de înregistrare în situatiile prevazute la alin. (1) lit. a) si b), si, dupa caz, la alin. (2);
- b) data de întâi a lunii urmatoare celei în care persoana impozabila face optiunea pentru aplicarea regimului normal de taxa pe valoarea adaugata în situatiile prevazute la alin. (1) lit. d);
- c) data de întâi a lunii urmatoare celei în care persoana impozabila solicita luarea în evidenta ca platitor de taxa pe valoarea adaugata în situatiile prevazute la alin. (1) lit. c) si, dupa caz, la alin. (2).

(6) Orice persoana impozabila înregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata, care, ulterior înregistrarii, realizeaza exclusiv operatiuni care nu dau drept de deducere, trebuie sa solicite scoaterea din evidenta ca platitor de taxa pe valoarea adaugata, în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care realizeaza exclusiv astfel de operatiuni. Scoaterea din evidenta ca platitor de taxa pe valoarea adaugata se va face începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care persoana impozabila are obligatia sa solicite aceasta scoatere din evidenta.

(7) Orice persoana impozabila înregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata trebuie sa solicite scoaterea din evidenta ca platitor de taxa pe valoarea adaugata în caz de încetare a activitatii, în termen de 15 zile de la data actului în care se consemneaza situatia respectiva. Scoaterea din evidenta ca platitor de taxa pe valoarea adaugata se va face începând cu data de întâi a lunii urmatoare depunerii declaratiei de mentiuni.

ARTICOLUL 71

Obligatia înscrierii codului de identificare fiscala pe documente

Platitorii de impozite, taxe, contributii si alte sume datorate bugetului general consolidat au obligatia de a mentiona pe facturi, scrisori, oferte, comenzi sau pe orice alte documente emise codul de identificare fiscala propriu.

ARTICOLUL 72

Declararea filialelor si sediilor secundare

(1) Contribuabilii au obligatia de a declara organului fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, în termen de 30 de zile, infiintarea de sedii secundare.

(2) Contribuabilii cu domiciliul fiscal în România au obligatia de a declara în termen de 30 de zile infiintarea de filiale si sedii secundare în strainatate.

ARTICOLUL 73

Forma si continutul declaratiei de înregistrare fiscala

(1) Declaratia de înregistrare fiscala se întocmeste prin completarea unui formular pus la dispozitie gratuit de organul fiscal din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala si va fi însoțita de acte doveditoare ale informatiilor cuprinse în aceasta.

(2) Declaratia de înregistrare fiscala va cuprinde: datele de identificare a contribuabilului, categoriile de obligatii de plata datorate potrivit Codului fiscal, datele privind sediile secundare, datele de identificare a împuternicitului, datele privind situatia juridica a contribuabilului, precum si alte informatii necesare administrarii impozitelor, taxelor, contributiilor si altor sume datorate bugetului general consolidat.

ARTICOLUL 74 **Certificatul de înregistrare fiscala**

(1) Pe baza declaratiei de înregistrare fiscala, depusa potrivit art. 69 alin. (3), organul fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala elibereaza certificatul de înregistrare fiscala, în termen de 15 zile de la data depunerii declaratiei. În certificatul de înregistrare fiscala se inscrie obligatoriu codul de identificare fiscala.

(2) Eliberarea certificatelor de înregistrare fiscala nu este supusa taxelor de timbru.

(3) Contribuabilii care realizeaza venituri din activitatea de comert sau prestari de servicii catre populatie sunt obligati sa afiseze certificatul de înregistrare fiscala în locurile unde se desfasoara activitatea.

(4) În cazul pierderii, furtului sau distrugerii certificatului de înregistrare fiscala, organul fiscal va elibera un duplicat al acestuia, în baza cererii contribuabililor si a dovezii de publicare a pierderii, furtului sau distrugerii în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

ARTICOLUL 75 **Modificari ulterioare înregistrarii fiscale**

(1) Modificarile ulterioare ale datelor din declaratia de înregistrare fiscala trebuie aduse la cunostinta organului fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, în termen de 30 de zile de la data producerii acestora, prin completarea si depunerea declaratiei de mentiuni.

(2) La încetarea conditiilor care au generat înregistrarea fiscala, contribuabilii au obligatia de a preda organelor fiscale, în vederea anularii, certificatul de înregistrare fiscala, odata cu depunerea declaratiei de mentiuni.

ARTICOLUL 76 **Registrul contribuabililor**

(1) Organul fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala organizeaza evidenta platitorilor de impozite, taxe, contributii si alte sume datorate la bugetul de stat, bugetul asigurarilor sociale de stat, bugetul Fondului national unic de asigurari sociale de sanatate, bugetul asigurarilor pentru somaj, în cadrul registrului contribuabililor, care contine:

- a) datele de identificare a contribuabilului;
- b) categoriile de obligatii fiscale de plata datorate potrivit legii, denumite vector fiscal;
- c) alte informatii necesare administrarii obligatiilor fiscale.

(2) Datele prevazute la alin. (1) se completeaza pe baza informatiilor comunicate de contribuabili, de oficiul registrului comertului, de serviciul de evidenta a populatiei, de la alte autoritati si institutii, precum si din constatările proprii ale organului fiscal.

(3) Datele din registrul contribuabililor pot fi modificate din oficiu ori de câte ori se constata ca acestea nu corespund starii de fapt reale si vor fi comunicate contribuabililor.

(4) Modificarea din oficiu a domiciliului fiscal pe baza constatariilor facute potrivit alin. (3) se face prin decizie emisa de organul fiscal competent, dupa ascultarea prealabila a contribuabilului, potrivit art. 9.

(5) Contribuabilii persoane juridice sau orice alte entitati fara personalitate juridica, care, în toate cazurile, în decurs de 12 luni consecutive, nu au depus declaratii fiscale si situatii financiare, nu au efectuat plati datorate catre bugetul de stat, bugetul asigurarilor sociale de stat, bugetul Fondului national unic de asigurari sociale de sanatate, bugetul asigurarilor pentru somaj si carora, la cerere, nici nu li s-a aprobat de catre organul fiscal competent o masura privind îndeplinirea obligatiilor lor fiscale, vor fi trecuti într-o evidenta speciala.

ARTICOLUL 77 **Obligatia de a conduce evidenta fiscala**

În vederea stabilirii starii de fapt fiscale si a obligatiilor fiscale de plata datorate, contribuabilii sunt obligati sa conduca evidente fiscale, potrivit actelor normative în vigoare.

ARTICOLUL 78 **Reguli pentru conducerea evidentei contabile si fiscale**

(1) Evidentele contabile si fiscale vor fi pastrate la domiciliul fiscal al contribuabilului sau la sediile secundare, dupa caz.

(2) Dispozitiile legale privind pastrarea, arhivarea si limba folosita pentru evidentele contabile sunt aplicabile si pentru evidentele fiscale.

(3) În cazul în care evidentele contabile si fiscale sunt tinute cu ajutorul sistemelor electronice de gestiune, pe lângă datele arhivate în format electronic contribuabilul este obligat sa pastreze si sa prezinte aplicatiile informatice cu ajutorul carora le-a generat.

(4) Contribuabilii sunt obligati sa evidentieze veniturile realizate si cheltuielile efectuate din activitatile desfasurate, prin întocmirea registrelor sau a oricaror alte documente prevazute de lege.

(5) Contribuabilii sunt obligati sa utilizeze pentru activitatea desfasurata documente primare si de evidenta contabila stabilite prin lege, achizitionate numai de la unitatile stabilite prin normele legale in vigoare, si sa completeze integral rubricile formularelor, corespunzator operatiunilor înregistrate.

(6) Organul fiscal poate lua în considerare orice evidente relevante pentru impunere tinute de contribuabil.

TITLUL V Declaratia fiscala

ARTICOLUL 79 Obligatia de a depune declaratii fiscale

(1) Declaratia fiscala se depune de catre persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta.

(2) În cazul în care Codul fiscal nu prevede, Ministerul Finantelor Publice va stabili termenul de depunere a declaratiei fiscale.

(3) Obligatia de a depune declaratia fiscala se mentine si în cazurile în care:

- a) a fost efectuata plata obligatiei fiscale;
- b) obligatia fiscala respectiva este scutita la plata, conform reglementarilor legale;
- c) organul fiscal a stabilit din oficiu baza de impunere si obligatia fiscala.

(4) În caz de inactivitate temporara sau în cazul obligatiilor de declarare a unor venituri care, potrivit legii, sunt scutite la plata impozitului pe venit, organul fiscal competent poate aproba, la cererea contribuabilului, alte termene sau conditii de depunere a declaratiilor fiscale, în functie de necesitatile administrarii obligatiilor fiscale. Asupra termenelor si conditiilor va decide organul fiscal potrivit competentelor apro bate prin ordin al ministrului finantelor publice.

ARTICOLUL 80 Forma si continutul declaratiei fiscale

(1) Declaratia fiscala se întocmeste prin completarea unui formular pus la dispozitie gratuit de organul fiscal.

(2) În declaratia fiscala contribuabilul trebuie sa calculeze cuantumul obligatiei fiscale, daca acest lucru este prevazut de lege.

(3) Contribuabilul are obligatia de a completa declaratiile fiscale înscriind corect, complet si cu buna-credinta informatiile prevazute de formular, corespunzatoare situatiei sale fiscale. Declaratia fiscala se semneaza de catre contribuabil sau de catre imputernicit.

(4) Obligatia de semnare a declaratiei fiscale se considera a fi îndeplinita si în urmatoarele situatii:

- a) în cazul transmiterii declaratiilor fiscale prin sistemul electronic de plati. Data depunerii declaratiei se considera a fi data debitarii contului platitorului în baza acestela;
- b) în cazul transmiterii declaratiilor fiscale prin sisteme electronice de transmitere la distanta in conditiile art. 81 alin. (1).

(5) Declaratia fiscala trebuie însoțita de documentatia ceruta de prevederile legale.

(6) Pentru anumite categorii de obligatii fiscale, stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice, organul fiscal poate transmite contribuabililor formularele de declarare a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat, instructiunile de completare a acestora, alte informatii utile, precum si plicurile preadresate. În acest caz, contravaloarea corespondentei se suporta de catre organul fiscal.

ARTICOLUL 81 Depunerea declaratiilor fiscale

(1) Declaratia fiscala se depune la registratura organului fiscal competent sau la posta prin scrisoare recomandata. Declaratia fiscala poate fi transmisa prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanta, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice.

(2) Declaratiile fiscale pot fi redactate de organul fiscal sub forma de proces-verbal, daca din motive independente de vointa contribuabilului acesta este in imposibilitatea de a scrie.

(3) Data depunerii declaratiei fiscale este data inregistrarii acesteia la organul fiscal sau data depunerii la posta, dupa caz.

(4) Nedepunerea declaratiei fiscale da dreptul organului fiscal sa procedeze la stabilirea din oficiu a obligatiilor fiscale prin estimarea bazei de impunere potrivit art. 66. Stabilirea din oficiu a obligatiilor fiscale nu se poate face inainte de implinirea unui termen de 15 zile de la instiintarea contribuabilului privind depasirea termenului legal de depunere a declaratiei fiscale.

ARTICOLUL 82 **Corectarea declaratiilor fiscale**

Declaratiile fiscale pot fi corectate de catre contribuabil, din proprie initiativa.

TITLUL VI **Stabilirea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat**

CAPITOLUL I **Dispozitii generale**

ARTICOLUL 83 **Stabilirea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat**

(1) Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declaratie fiscala, in conditiile art. 80 alin. (2) si art. 84 alin. (4);
- b) prin decizie emisa de organul fiscal, in celelalte cazuri.

(2) Dispozitiile alin. (1) sunt aplicabile si in cazurile in care impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat sunt scutite la plata conform reglementarilor legale, precum si in cazul unei rambursari de taxa pe valoarea adaugata.

(3) Incepand cu data de 1 iulie 2005, impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc in moneda noua, la nivel de leu, fara subdiviziunile leului, prin reducere cand fractiunile in bani sunt mai mici de 50 de bani, si prin majorare cand fractiunile in bani sunt de 50 de bani sau mai mari. Aceasta regula se aplica si impozitelor, taxelor, contributiilor si altor sume datorate bugetului general consolidat, stabilite si neachitate pana la 30 iunie 2005. Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat, in moneda noua, cu valori mai mici de 1 leu se intregesc la 1 leu.

ARTICOLUL 84 **Decizia de impunere**

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de cate ori acesta modifica baza de impunere.

(2) Pentru creantele administrate de Ministerul Finantelor Publice prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin ordin al ministrului finantelor publice se pot stabili si alte competente pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspectiei fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, daca este necesar, si in cazul in care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 87.

(4) Declaratia fiscala intocmita potrivit art. 80 alin. (2) este asimilata cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificari ulterioare, si produce efectele juridice ale instiintarii de plata de la data depunerii acesteia.

(5) In situatia in care legea nu prevede obligatia de calculare a impozitului, declaratia fiscala este asimilata unei decizii referitoare la baza de impunere.

(6) Decizia de impunere si decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii constituie si instiintari de plata, de la data comunicarii acestora.

(7) Pana la 1 iulie 2005, sumele reprezentand impozite, taxe, contributii si alte sume datorate bugetului general consolidat, inscrise in deciziile de impunere, in actele administrative fiscale asimilate acestora, precum si in declaratiile fiscale, vor fi rotunjite la 1.000 lei prin reducere cand suma ce urmeaza a fi rotunjita este sub 500 lei si prin majorare cand aceasta este peste 500 lei).

ARTICOLUL 85 **Forma si continutul deciziei de impunere**

Decizia de impunere trebuie sa indeplineasca conditiile prevazute la art. 43. Decizia de impunere trebuie sa cuprinda, pe lânga elementele prevazute la art. 43 alin. (2), si categoria de impozit, taxa, contributie sau alta suma datorata bugetului general consolidat, baza de impunere, precum si cuantumul acestora, pentru fiecare perioada impozabila.

ARTICOLUL 86 **Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere**

Sunt asimilate deciziilor de impunere si urmatoarele acte administrative fiscale:

- a) deciziile privind rambursari de taxa pe valoarea adaugata si deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contributii si alte venituri ale bugetului general consolidat;
- b) deciziile referitoare la bazele de impunere;
- c) deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii;
- d) procesele-verbale prevazute la art. 138 alin. (6) si art. 165 alin. (2).

ARTICOLUL 87 **Deciziile referitoare la bazele de impunere**

(1) Bazele de impunere se stabilesc separat, prin decizie referitoare la bazele de impunere, în urmatoarele situatii:

- a) când venitul impozabil este realizat de mai multe persoane. Decizia va cuprinde si repartizarea venitului impozabil pe fiecare persoana care a participat la realizarea venitului;
- b) când sursa venitului impozabil se afla pe raza altui organ fiscal decât cel competent teritorial. În acest caz competenta de a stabili baza de impunere o detine organul fiscal pe raza caruia se afla sursa venitului.

(2) Daca venitul impozabil este realizat de mai multe persoane, atunci acestea pot sa-si numeasca un împuternicit comun în relatia cu organul fiscal.

ARTICOLUL 88 **Stabilirea obligatiilor fiscale sub rezerva verificarii ulterioare**

(1) Cuantumul obligatiilor fiscale se stabileste sub rezerva verificarii ulterioare.

(2) Decizia de impunere sub rezerva verificarii ulterioare poate fi desfiintata sau modificata, din initiativa organului fiscal sau la solicitarea contribuabilului, pe baza constatarilor organului fiscal competent.

(3) Rezerva verificarii ulterioare se anuleaza numai la împlinirea termenului de prescriptie sau ca urmare a inspectiei fiscale efectuate în cadrul termenului de prescriptie.

CAPITOLUL II **Prescriptia dreptului de a stabili obligatii fiscale**

ARTICOLUL 89 **Obiectul, termenul si momentul de la care începe sa curga termenul de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiilor fiscale**

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu exceptia cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescriptie a dreptului prevazut la alin. (1) începe sa curga de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui în care s-a nascut creanta fiscala potrivit art. 23, daca legea nu dispune altfel.

(3) Dreptul de a stabili obligatii fiscale se prescrie în termen de 10 ani în cazul în care acestea rezulta din savârsirea unei fapte prevazute de legea penala.

(4) Termenul prevazut la alin. (3) curge de la data savârsirii faptei ce constituie infractiune sanctionata ca atare printr-o hotarâre judecatoreasca definitiva.

ARTICOLUL 90 **Înteruperea si suspendarea termenului de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiei fiscale**

(1) Termenele prevazute la art. 89 se intrerup si se suspenda în cazurile si în conditiile stabilite de lege pentru intreruperea si suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune potrivit dreptului comun.

(2) Termenul de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiei fiscale se suspenda pe perioada cuprinsa între momentul începerii inspectiei fiscale si momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspectiei fiscale.

ARTICOLUL 91
Efectul împlinirii termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligatii fiscale

Daca organul fiscal constata împlinirea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligatiei fiscale, va proceda la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanta fiscala.

TITLUL VII
Inspectia fiscala

CAPITOLUL I
Sfera inspectiei fiscale

ARTICOLUL 92
Obiectul si functiile inspectiei fiscale

(1) Insectia fiscala are ca obiect verificarea bazelor de impunere, a legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii îndeplinirii obligatiilor de catre contribuabili, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata, precum si a accesoriilor aferente acestora.

(2) Insectia fiscala are urmatoarele atributii:

- a) constatarea si investigarea fiscala a tuturor actelor si faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspectiei sau altor persoane privind legalitatea si conformitatea declaratiilor fiscale, corectitudinea si exactitatea îndeplinirii obligatiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;
- b) analiza si evaluarea informatiilor fiscale, în vederea confruntarii declaratiilor fiscale cu informatiile proprii sau din alte surse;
- c) sanctionarea potrivit legii a faptelor constatate si dispunerea de masuri pentru prevenirea si combaterea abaterilor de la prevederile legislatiei fiscale.

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atributiilor prevazute la alin. (2) organul de inspectie fiscala va proceda la:

- a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;
- b) verificarea concordantei dintre datele din declaratiile fiscale cu cele din evidenta contabila a contribuabilului;
- c) discutarea constatarilor si solicitarea de explicatii scrise de la reprezentantii legali ai contribuabililor sau împuternicitii acestora, dupa caz;
- d) solicitarea de informatii de la terti;
- e) stabilirea de diferente de obligatii fiscale de plata;
- f) verificarea locurilor unde se realizeaza activitati generatoare de venituri impozabile;
- g) dispunerea masurilor asiguratorii în conditiile legii;
- h) efectuarea de investigatii fiscale potrivit alin. (2) lit. a);
- i) aplicarea de sanctiuni potrivit prevederilor legale;
- j) aplicarea de sigilii asupra bunurilor, întocmind în acest sens proces-verbal.

ARTICOLUL 93
Persoanele supuse inspectiei fiscale

Insectia fiscala se exercita asupra tuturor persoanelor, indiferent de forma lor de organizare, care au obligatii de stabilire, retinere si plata a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevazute de lege.

ARTICOLUL 94
Formele si întinderea inspectiei fiscale

(1) Formele de inspectie fiscala sunt:

- a) inspectia fiscala generala , care reprezinta activitatea de verificare a tuturor obligatiilor fiscale ale unui contribuabil, pentru o perioada de timp determinata;
- b) inspectia fiscala partiala, care reprezinta activitatea de verificare a uneia sau mai multor obligatii fiscale, pentru o perioada de timp determinata.

(2) Insectia fiscala se poate extinde asupra tuturor raporturilor relevante pentru impozitare, daca acestea prezinta interes pentru aplicarea legii fiscale.

ARTICOLUL 95
Proceduri de control fiscal

(1) În realizarea atributiilor inspectia fiscala poate aplica urmatoarele proceduri de control:

- a) controlul prin sondaj, care consta în activitatea de verificare selectiva a documentelor si operatiunilor semnificative în care sunt reflectate modul de calcul, de evidentiere si de plata a obligatiilor fiscale datorate bugetului general consolidat;
- b) controlul inopinat, care consta în activitatea de verificare factica si documentara, în principal, ca urmare a unei sesizari cu privire la existenta unor fapte de încalcare a legislatiei fiscale, fara anuntarea în prealabil a contribuabilului;

c) controlul încrucișat, care constă în verificarea documentelor și operațiunilor impozabile ale contribuabilului în corelație cu cele deținute de alte persoane; controlul încrucișat poate fi și inopinat.

(2) La finalizarea controlului inopinat sau încrucișat se încheie proces-verbal.

ARTICOLUL 96 **Perioada supusă inspecției fiscale**

(1) Inspectia fiscală se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.

(2) La contribuabilii mari, perioada supusă inspecției fiscale începe de la sfârșitul perioadei controlate anterior, în condițiile alin. (1).

(3) La celelalte categorii de contribuabili inspectia fiscală se efectuează asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani fiscali pentru care există obligația depunerii declarațiilor fiscale. Inspectia fiscală se poate extinde pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale, dacă:

- a) există indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;
- b) nu au fost depuse declarații fiscale;
- c) nu au fost îndeplinite obligațiile de plată a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat.

CAPITOLUL II **Realizarea inspecției fiscale**

ARTICOLUL 97 **Competența**

(1) Inspectia fiscală se exercită exclusiv, nemijlocit și neîngrădit prin Agenția Națională de Administrare Fiscală sau, după caz, de compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, conform dispozițiilor prezentului titlu, ori de alte autorități care sunt competente, potrivit legii, să administreze impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(2) În cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, competența de exercitare a inspecției fiscale se stabilește prin regulamentul de organizare și funcționare aprobat în condițiile legii.

(3) Competența privind efectuarea inspecției fiscale se poate delega altui organ fiscal.

ARTICOLUL 98 **Selectarea contribuabililor pentru inspecție fiscală**

(1) Selectarea contribuabililor ce urmează a fi supuși inspecției fiscale este efectuată de către organul fiscal competent.

(2) Contribuabilul nu poate face obiecții cu privire la procedura de selectare folosită.

ARTICOLUL 99 **Avizul de inspecție fiscală**

(1) Înaintea desfășurării inspecției fiscale, organul fiscal are obligația să înștiințeze contribuabilul în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de inspecție fiscală.

(2) Avizul de inspecție fiscală va cuprinde:

- a) temeiul juridic al inspecției fiscale;
- b) data de începere a inspecției fiscale;
- c) obligațiile fiscale și perioadele ce urmează a fi supuse inspecției fiscale;
- d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a inspecției fiscale. Amânarea datei de începere a inspecției fiscale se poate solicita, o singură dată, pentru motive justificate.

ARTICOLUL 100 **Comunicarea avizului de inspecție fiscală**

(1) Avizul de inspecție fiscală se comunică contribuabilului, în scris, înainte de începerea inspecției fiscale, astfel:

- a) cu 30 de zile pentru marii contribuabili;
- b) cu 15 zile pentru ceilalți contribuabili.

(2) Comunicarea avizului de inspecție fiscală nu este necesară :

- a) pentru solutionarea unor cereri ale contribuabilului;
- b) în cazul unor actiuni îndeplinite ca urmare a solicitarii unor autoritati, potrivit legii;
- c) în cazul controlului inopinat.

ARTICOLUL 101
Locul si timpul desfasurarii inspectiei fiscale

- (1) Inspectia fiscala se desfasoara, de regula, în spatiile de lucru ale contribuabilului. Contribuabilul trebuie sa puna la dispozitie un spatiu adecvat, precum si logistica necesara desfasurarii inspectiei fiscale.
- (2) Daca nu exista un spatiu de lucru adecvat pentru derularea inspectiei fiscale, atunci activitatea de inspectie se va putea desfasura la sediul organului fiscal sau în orice alt loc stabilit de comun acord cu contribuabilul.
- (3) Indiferent de locul unde se desfasoara inspectia fiscala, organul fiscal are dreptul sa inspecteze locurile în care se desfasoara activitatea, în prezenta contribuabilului sau a unei persoane desemnate de acesta.
- (4) Inspectia fiscala se desfasoara, de regula, în timpul programului de lucru al contribuabilului. Inspectia fiscala se poate desfasura si în afara programului de lucru al contribuabilului, cu acordul scris al acestuia si cu aprobarea conducatorului organului fiscal.

ARTICOLUL 102
Durata efectuarii inspectiei fiscale

- (1) Durata efectuarii inspectiei fiscale este stabilita de organele de inspectie fiscala sau, dupa caz, de compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, în functie de obiectivele inspectiei, si nu poate fi mai mare de 3 luni.
- (2) În cazul marilor contribuabili sau al celor care au sedii secundare, durata inspectiei nu poate fi mai mare de 6 luni.

ARTICOLUL 103
Reguli privind inspectia fiscala

- (1) Inspectia fiscala va avea în vedere examinarea tuturor starilor de fapt si raporturile juridice care sunt rele vante pentru impunere.
- (2) Inspectia fiscala va fi efectuata în asa fel încât sa afecteze cât mai putin activitatea curenta a contribuabililor si sa utilizeze eficient timpul destinat inspectiei fiscale.
- (3) Inspectia fiscala se efectueaza o singura data pentru fiecare impozit, taxa, contributie si alte sume datorate bugetului general consolidat si pentru fiecare perioada supusa impozitarii. Prin exceptie, conducatorul inspectiei fiscale competent poate decide reverificarea unei anumite perioade daca, de la data încheierii inspectiei fiscale si pâna la data împlinirii termenului de prescriptie, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificarilor sau erori de calcul care influenteaza rezultatele acestora.
- (4) În situatia în care din instrumentarea cauzelor penale de catre organele competente nu rezulta existenta prejudiciului, reverificarea dispusa în temeiul alin. (3) nu este urmata de emiterea deciziei de impunere.
- (5) Inspectia fiscala se exercita pe baza principiilor independentei, unicitatii, autonomiei, ierarhizarii, teritorialitatii si descentralizarii.
- (6) Activitatea de inspectie fiscala se organizeaza si se desfasoara în baza unor programe anuale, trimestriale si lunare aprobate în conditiile stabilite prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, respectiv prin acte ale autoritatilor administratiei publice locale, dupa caz.
- (7) La începerea inspectiei fiscale, inspectorul este obligat sa prezinte contribuabilului legitimatia de inspectie si ordinul de serviciu semnat de conducatorul organului de control. Începerea inspectiei fiscale trebuie consemnata în registrul unic de control.
- (8) La finalizarea inspectiei fiscale, contribuabilul este obligat sa dea o declaratie scrisa, pe propria raspundere, din care sa rezulte ca au fost puse la dispozitie toate documentele si informatiile solicitate pentru inspectia fiscala. În declaratie se va mentiona si faptul ca au fost restituite toate documentele solicitate si puse la dispozitie de contribuabil.
- (9) Contribuabilul are obligatia sa îndeplineasca masurile prevazute în actul întocmit cu ocazia inspectiei fiscale, în termenele si conditiile stabilite de organele de inspectie fiscala.

ARTICOLUL 104
Obligatia de colaborare a contribuabilului

(1) Contribuabilul are obligatia sa colaboreze la constatarea starilor de fapt fiscale. Acesta este obligat sa dea informatii, sa prezinte la locul de desfasurare a inspectiei fiscale toate documentele, precum si orice alte date necesare clarificarii situatiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal.

(2) La inceperea inspectiei fiscale, contribuabilul va fi informat ca poate numi persoane care sa dea informatii. Daca informatiile contribuabilului sau cele ale persoanei numite de acesta sunt insuficiente, atunci inspectorul fiscal se poate adresa si altor persoane pentru obtinerea de informatii.

(3) Pe toata durata exercitarii inspectiei fiscale contribuabilii supusi acesteia au dreptul de a beneficia de asistenta de specialitate sau juridica.

ARTICOLUL 105

Dreptul contribuabilului de a fi informat

(1) Contribuabilul va fi informat pe parcursul desfasurarii inspectiei fiscale asupra constatarilor rezultate din inspectia fiscala.

(2) La incheierea inspectiei fiscale, organul fiscal va prezenta contribuabilului constatările si consecintele lor fiscale, acordându-i acestuia posibilitatea de a-si exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1), cu exceptia cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nici o modificare în urma inspectiei fiscale sau a cazului în care contribuabilul renunta la acest drept si notifica acest fapt organelor de inspectie fiscala.

(3) Data, ora si locul prezentarii concluziilor vor fi comunicate contribuabilului în timp util.

(4) Contribuabilul are dreptul sa prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările inspectiei fiscale.

ARTICOLUL 106

Sesizarea organelor de urmarire penala

(1) Organele fiscale vor sesiza organele de urmarire penala în legatura cu constatările efectuate cu ocazia inspectiei fiscale si care ar putea întruni elemente constitutive ale unei infractiuni, în conditiile prevazute de legea penala.

(2) În situatiile prevazute la alin. (1) organele de inspectie au obligatia de a întocmi proces-verbal semnat de organul de inspectie si de catre contribuabilul supus inspectiei, cu sau fara explicatii ori obiectiuni din partea contribuabilului. În cazul în care cel supus controlului refuza sa semneze procesul-verbal, organul de inspectie fiscala va consemna despre aceasta în procesul-verbal. În toate cazurile procesul-verbal va fi comunicat contribuabilului.

ARTICOLUL 107

Raportul privind rezultatul inspectiei fiscale

(1) Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspectiei, din punct de vedere faptic si legal.

(2) Daca, ca urmare a inspectiei, se modifica baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. În cazul în care baza de impunere nu se modifica, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului.

(3) În cazul în care, ca urmare a efectuării inspectiei fiscale, au fost sesizate organele de urmarire penala, decizia de impunere privitoare la obiectul sesizării penale se poate emite dupa solutionarea cu caracter definitiv a cauzei penale.

TITLUL VIII

Colectarea creantelor fiscale

CAPITOLUL I

Dispozitii generale

ARTICOLUL 108

Colectarea creantelor fiscale

(1) În sensul prezentului titlu, colectarea consta în exercitarea actiunilor care au ca scop stingerea creantelor fiscale.

(2) Colectarea creantelor fiscale se face în temeiul unui titlu de creanta sau al unui titlu executoriu, dupa caz.

(3) Titlul de creanta este actul prin care se stabileste si se individualizeaza creanta fiscala, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptatite, potrivit legii.

ARTICOLUL 109

Termenele de plata

(1) Creantele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevazute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementeaza.

(2) Pentru diferentele de obligatii fiscale principale si pentru obligatiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plata se stabileste in functie de data comunicarii acestora, astfel:

- a) daca data comunicarii este cuprinsa in intervalul 1-15 din luna, termenul de plata este pâna la data de 5 a lunii urmatoare;
- b) daca data comunicarii este cuprinsa in intervalul 16-31 din luna, termenul de plata este pâna la data de 20 a lunii urmatoare.

(3) Pentru obligatiile fiscale esalonate sau amânate la plata, precum si pentru accesoriile acestora termenul de plata se stabileste prin documentul prin care se acorda inlesnirea respectiva.

(4) Pentru creantele fiscale, administrate de Ministerul Finantelor Publice, care nu au prevazute termene de plata, acestea vor fi stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice.

(5) Pentru creantele fiscale ale bugetelor locale care nu au prevazute termene de plata, acestea se stabilesc prin ordin comun al ministrului administratiei si internelor si al ministrului finantelor publice.

(6) Contributiile sociale adm inistrate de Ministerul Finantelor Publice, dupa calcularea si retinerea acestora conform reglementarilor legale in materie, se vireaza pâna la data de 25 a lunii urmatoare celei pentru care se efectueaza plata drepturilor salariale.

CAPITOLUL II

Stingerea creantelor fiscale prin plata, compensare si restituire

ARTICOLUL 110

Dispozitii privind efectuarea platii

(1) Platile catre organele fiscale se efectueaza prin intermediul bancilor, trezoreriilor si al altor institutii autorizate sa deruleze operatiuni de plata.

(2) Plata obligatiilor fiscale se efectueaza de catre debitori, distinct, pe fiecare impozit, taxa, contributie si alte sume datorate bugetului general consolidat, inclusiv dobânzi si penalitati de întârziere.

(3) În cazul stingerii prin plata a obligatiilor fiscale, momentul platii este:

- a) în cazul platilor în numerar, data înscrisa în documentul de plata eliberat de organele sau persoanele abilitate de organul fiscal;
- b) în cazul platilor efectuate prin mandat postal, data postei, înscrisa pe mandatul postal;
- c) în cazul platilor efectuate prin decontare bancara, data la care bancile debiteaza contul platitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, astfel cum aceasta informatie este transmisa prin mesajul electronic de plata de catre institutia bancara initiatoare, potrivit reglementarilor specifice în vigoare, cu exceptia situatiei prevazute la art. 117, data putând fi dovedita prin extrasul de cont al contribuabilului;
- d) pentru obligatiile fiscale care se sting prin anulare de timbre fiscale mobile, data înregistrarii la organul competent a documentului sau a actului pentru care s-au depus si anulat timbrele datorate potrivit legii.

ARTICOLUL 111

Ordinea stingerii datoriiilor

(1) Daca un contribuabil datoreaza mai multe tipuri de impozite, taxe, contributii si alte sume reprezentând creante fiscale prevazute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma platita nu este suficienta pentru a stinge toate datoriile, atunci se stinge creanta fiscala stabilita de contribuabil conform n umarului de evidenta a platii in scris pe ordinul de plata pentru Trezoreria Statului.

(2) În situatia în care contribuabilul nu stabileste creanta fiscala ce urmeaza a fi stinsa, organul fiscal competent va efectua stingerea obligatiilor fiscale în urmatoarea ordine:

- a) sume datorate în contul ratelor din graficele de plata a obligatiilor fiscale, pentru care s-au aprobat esalonari si/sau amânari la plata, precum si dobânzile datorate pe perioada esalonarii si/sau amânarii la plata si calculate conform legii;
- b) obligatii fiscale principale cu termene de plata în anul curent, precum si accesoriile acestora, în ordinea vechimii;
- c) obligatii fiscale datorate si neachitate la data de 31 decembrie a anului precedent, în ordinea vechimii, pâna la stingerea integrala a acestora;
- d) dobânzi, penalitati de întârziere aferente obligatiilor fiscale prevazute la lit. c.);
- e) obligatii fiscale cu termene de plata viitoare, la solicitarea debitorului.

(3) Pentru creantele bugetelor locale, din categoria obligatiilor fiscale prevazute la alin. (2) lit. b), se sting cu prioritate obligatiile stabilite ca urmare a inspectiei fiscale.

(4) În situatia prevazuta la alin. (2) creditorul fiscal care administreaza creantele fiscale va înstiinta debitorul despre masura luata , în termen de 10 zile de la data efectuarii stingerii.

ARTICOLUL 112

Compensarea

(1) Prin compensare se sting creantele administrate de Ministerul Finantelor Publice cu creantele debitorului reprezentând sume de rambursat sau de restituit de la buget, pâna la concurenta celei mai mici sume, când ambele parti dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât si pe cea de debitor, daca legea nu prevede altfel.

(2) Creantele fiscale administrate de unitatile administrativ-teritoriale se sting prin compensarea cu creantele debitorului reprezentând sume de restituit de la bugetele locale, pâna la concurenta celei mai mici sume, când ambele parti dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât si pe cea de debitor, daca legea nu prevede altfel.

(3) Compensarea se face de organul fiscal competent la cererea debitorului sau înainte de restituirea ori rambursarea sumelor cuvenite acestuia, dupa caz, în ordinea prevazuta la art. 111 alin. (2).

(4) Organul fiscal poate efectua compensare din oficiu ori de câte ori constata existenta unor creante reciproce, cu exceptia sumelor negative din deconturile de taxa pe valoarea adaugata fara optiune de rambursare.

(5) Compensarea creantelor debitorului se va efectua cu obligatii datorate aceluiasi buget, urmând ca din diferenta ramasa sa fie compensate obligatiile datorate altor bugete, în urmatoarea ordine:

- a) bugetul de stat;
- b) fondul de risc pentru garantii de stat, pentru împrumuturi externe;
- c) bugetul asigurarilor sociale de stat;
- d) bugetul Fondului national unic de asigurari sociale de sanatate;
- e) bugetul asigurarilor pentru somaj.

(6) Dispozitiile alin. (5) nu se aplica în cazul creantelor bugetelor locale.

(7) Organul competent va înstiinta în scris debitorul despre masura compensarii luate potrivit alin. (3), în termen de 7 zile de la data efectuării operatiunii.

ARTICOLUL 113 Restituiri de sume

(1) Se restituie, la cerere, debitorului urmatoarele sume:

- a) cele platite fara existenta unui titlu de creanta;
- b) cele platite în plus fata de obligatia fiscala;
- c) cele platite ca urmare a unei erori de calcul;
- d) cele platite ca urmare a aplicării eronate a prevederilor legale;
- e) cele de rambursat de la bugetul de stat;
- f) cele stabilite prin hotarâri ale organelor judiciare sau ale altor organe competente potrivit legii;
- g) cele ramase dupa efectuarea distribuirii prevazute la art. 167;
- h) cele rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate sau din retinerile prin poprire, dupa caz, în temeiul hotarârii judecatoresti prin care se dispune desfiintarea executării silite.

(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), sumele de restituit reprezentând diferente de impozite rezultate din regularizarea anuala a impozitului pe venit datorat de persoanele fizice se restituie din oficiu de organele fiscale competente, în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere.

(3) Diferentele de impozit pe venit de restituit mai mici de 5 lei (RON) vor ramâne în evidenta fiscala spre a fi compensate cu datorii viitoare, urmând a se restitui atunci când suma cumulata a acestora depaseste limita mentionata.

(4) Prin exceptie de la alin. (3), diferentele mai mici de 5 lei (RON) se vor putea restitui în numerar numai la solicitarea contribuabilului.

(5) În cazul restituirii sumelor în valuta confiscate, aceasta se realizeaza conform legii, în lei la cursul de referinta al pietei valutare pentru euro, comunicat de Banca Nationala a României, de la data ramânării definitive si irevocabile a hotarârii judecatoresti prin care se dispune restituirea.

(6) Daca debitorul înregistreaza obligatii fiscale restante, sumele prevazute la alin. (1) si (2) se vor restitui numai dupa efectuarea compensării potrivit prezentului cod.

(7) În cazul în care suma de rambursat sau de restituit este mai mica decât obligatiile fiscale restante ale debitorului, se va efectua compensarea pâna la concurenta sumei de rambursat sau de restituit.

(8) În cazul în care suma de rambursat sau de restituit este mai mare decât suma reprezentând obligatii fiscale restante ale debitorului, se va efectua compensarea pâna la concurenta obligatiilor fiscale restante, diferenta rezultata restituindu-se debitorului.

(9) Procedura de restituire si de rambursare a sumelor de la buget, inclusiv modalitatea de acordare a dobânzilor prevazute la art. 120, se aproba prin ordin al ministrului finantelor publice.

ARTICOLUL 114

Obligatoria bancilor supuse regimului de supraveghere speciala sau de administrare speciala

Bancile supuse regimului de supraveghere speciala sau de administrare speciala si care efectueaza platile dispuse in limita incasarilor vor deconta zilnic, cu prioritate, sumele reprezentând obligatii fiscale cuprinse în ordinele de plata emise de debitori si/sau creante fiscale înscrise în adresa de înfiintare a popririi transmisa de organele fiscale.

CAPITOLUL III

Dobânzi si penalitati de întârziere

ARTICOLUL 115

Dispozitii generale privind dobânzi si penalitati de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobânzi si penalitati de întârziere.

(2) Nu se datoreaza dobânzi si penalitati de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi, dobânzi si penalitati de întârziere stabilite potrivit legii.

(3) Dobânzile si penalitatile de întârziere se fac venit la bugetul caruia îi apartine creanta principala.

(4) Dobânzile si penalitatile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în conditiile aprobate prin ordin al ministrului finantelor publice, cu exceptia situatiei prevazute la art. 138 alin. (6).

ARTICOLUL 116

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculeaza pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pâna la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), se datoreaza dobânzi dupa cum urmeaza:

a) pentru diferentele de impozite, taxe, contributii, precum si cele administrate de organele vamale, stabilite de organele competente, dobânzile se datoreaza începând cu ziua imediat urmatoare scadentei impozitului, taxei sau contributiei, pentru care s-a stabilit diferenta, pâna la data stingerii acestora inclusiv;

b) pentru impozitele, taxele si contributiile stinse prin executare silita, pâna la data întocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. În cazul platii pretului în rate, dobânzile se calculeaza pâna la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma ramasa de plata dobânda este datorata de catre cumparator;

c) pentru impozitele, taxele si contributiile debitorului declarat insolubil, pâna la data încheierii procesului-verbal de constatare a insolvabilitatii inclusiv.

(3) Modul de calcul al dobânzilor aferente sumelor reprezentând eventuale diferente între impozitul pe profit platit la data de 25 ianuarie a anului urmator celui de impunere si impozitul pe profit datorat conform declaratiei de impunere întocmite pe baza situatiei financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului finantelor publice.

(4) Pentru obligatiile fiscale neachitate la termenul de plata, reprezentând impozitul pe venitul global, se datoreaza dobânzi dupa cum urmeaza:

a) pentru anul fiscal de impunere dobânzile pentru platile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plati anticipate se calculeaza pâna la data platii debitului sau, dupa caz, pâna la data de 31 decembrie;

b) dobânzile pentru sumele neachitate în anul de impunere, potrivit lit. a), se calculeaza începând cu data de 1 ianuarie a anului urmator pâna la data stingerii acestora, inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuala este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plati anticipate, dobânzile se recalculaza, începând cu data de 1 ianuarie a anului urmator celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuala, urmând a se face regularizarea dobânzii în mod corespunzator.

(5) Nivelul dobânzii se stabileste prin hotarâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finantelor Publice, corelat cu nivelul dobânzii de referinta a Bancii Nationale a României la care se adauga 10 puncte procentuale, o data pe an, în luna decembrie, pentru anul urmator, sau în cursul anului, daca rata dobânzii de referinta se modifica cu peste 5 puncte procentuale.

ARTICOLUL 117

Dobânzi si penalitati de întârziere în cazul platilor efectuate prin decontare bancara

(1) Nedecontarea de catre unitatile bancare a sumelor cuvenite bugetului general consolidat, în termen de 3 zile lucratoare de la data debitarii contului platitorului, nu îl exonereaza pe platitor de obligatia de plata a sumelor respective si atrage pentru acesta dobânzi si penalitati de întârziere la nivelul celor prevazute la art. 116 si 121, dupa termenul de 3 zile.

(2) Pentru recuperarea sumelor datorate bugetului si nedecontate de unitatile bancare, precum si a dobânzilor si penalitatilor de întârziere prevazute la alin. (1), platitorul se poate îndrepta împotriva unitatii bancare respective.

ARTICOLUL 118

Dobânzi si penalitati de întârziere în cazul compensarii si în cazul deschiderii procedurii de reorganizare judiciara

(1) În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, dobânzile si penalitatile de întârziere se datoreaza pâna la data stingerii inclusiv, astfel:

- a) pentru compensarile la cerere, data stingerii este data depunerii la organul competent a cererii de compensare;
- b) pentru compensarile din oficiu, data stingerii este data înregistrării operației de compensare de catre unitatea de trezorerie teritoriala, conform notei de compensare întocmite de catre organul competent;
- c) pentru compensarile efectuate ca urmare a unei cereri de restituire sau de rambursare a sumei convenite debitorului, data stingerii este data depunerii cererii de rambursare sau de restituire.

(2) În cazul în care în urma exercitării controlului sau analizării cererii de compensare s-a stabilit ca suma ce urmeaza a se compensa este mai mica decât suma cuprinsa în cererea de compensare, dobânzile si penalitatile de întârziere se recalculueaza pentru diferenta ramasa de la data înregistrării cererii de compensare.

(3) Pentru obligatiile fiscale stinse prin procedurile de compensare prevazute de actele normative speciale, data stingerii este data la care se efectueaza compensarea prevazuta în actul normativ care o reglementeaza sau în normele metodologice de aplicare a acestuia, aprobate prin ordin al ministrului finantelor publice.

(4) Pentru obligatiile fiscale neplatite la termen, atât înainte, cât si dupa deschiderea procedurii de reorganizare judiciara, se datoreaza dobânzi si penalitati de întârziere pâna la data deschiderii procedurii de faliment. Pentru obligatiile fiscale nascute dupa data deschiderii procedurii de faliment si neplatite la termen nu se datoreaza dobânzi si penalitati de întârziere.

ARTICOLUL 119

Dobânzi în cazul înlesnirilor la plata

Pe perioada pentru care au fost acordate înlesniri la plata obligatiilor fiscale restante se datoreaza dobânzi.

ARTICOLUL 120

Dobânzi în cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget

(1) Pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilii au dreptul la dobânda din ziua urmatoare expirării termenului prevazut de art. 113 alin. (2) sau art. 199, dupa caz. Acordarea dobânzilor se face la cererea contribuabililor.

(2) Nivelul dobânzii este cel prevazut la art. 116 alin. (5) si se suporta din acelasi buget din care se restituie ori se ramburseaza, dupa caz, sumele solicitate de catre platitori.

ARTICOLUL 121

Penalitati de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligatiilor fiscale se sancționeaza cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de întârziere, începând cu data de întâi a lunii urmatoare scadentei acestora pâna la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlatura obligatia de plata a dobânzilor.

(2) Pentru situatiile prevazute la art. 116 alin. (3) si (4) penalitatilor de întârziere li se aplica regimul stabilit pentru dobânzi.

(3) Penalitatea de întârziere se datoreaza pâna la data începerii procedurii de executare silita.

(4) În cazul în care s-au acordat înlesniri la plata, penalitatea de întârziere se datoreaza pâna la data de întâi a lunii urmatoare celei în care s-au acordat înlesnirile. Nerespectarea înlesnirilor la plata, asa cum au fost acordate, conduce la calculul penalitatilor de întârziere de la data încetării, conform legii, a valabilitatii înlesnirilor.

(5) Nivelul penalitatii de întârziere se poate modifica anual prin legea bugetului de stat.

CAPITOLUL IV **Înlesniri la plata**

ARTICOLUL 122 **Înlesniri la plata obligatiilor fiscale**

(1) La cererea temeinic justificata a contribuabililor, organul fiscal competent poate acorda pentru obligatiile fiscale restante, atât înainte începerii executării silita, cât si în timpul efectuării acesteia, înlesniri la plata, în condițiile legii.

(2) La cererea temeinic justificata a debitorilor, persoane fizice sau juridice, creditorii bugetari locali, prin autoritatile administratiei publice locale care administreaza aceste bugete, pot acorda, pentru obligatiile bugetare restante pe care le administreaza, urmatoarele înlesniri la plata:

- a) esalonari la plata impozitelor, taxelor, chiriilor, redeventelor, contributiilor si a altor obligatii la bugetul local;
- b) amânari la plata impozitelor, taxelor, chiriilor, contributiilor si a altor obligatii la bugetul local;
- c) esalonari la plata dobânzilor si/sau a penalitatilor de orice fel, cu exceptia dobânzilor datorate pe perioada de esalonare;
- d) amânari si/sau scutiri ori amânari si/sau reduceri de dobânzi si/sau penalitati de întârziere, cu exceptia dobânzilor datorate pe perioada de amânare;
- e) scutiri sau reduceri de impozite si taxe locale, în conditiile legii.

(3) Procedura de acordare a înlesnirilor la plata pentru creantele bugetare locale se stabileste prin acte normative speciale.

(4) Pentru acordarea înlesnirilor la plata creditorii bugetari locali vor cere debitorilor constituirea de garantii.

(5) Pentru obligatiile la bugetul local, datorate si neachitate dupa data de 1 iulie 2003 de catre persoanele fizice, garantia este:

- a) o suma egala cu doua rate medii din esalonare, reprezentând obligatii bugetare locale esalonate si dobânzi calculate, în cazul esalonarilor la plata;
- b) o suma rezultata din raportul dintre contravaloarea debitelor amânate si dobânzile calculate si numarul de luni aprobate pentru amânare la plata, în cazul amânarilor la plata.

(6) Pentru obligatiile la bugetul local, datorate si neachitate dupa data de 1 iulie 2003 de catre persoanele juridice, garantia este de 100% din totalul creantei bugetare locale pentru care s-a acordat înlesnirea.

CAPITOLUL V Constituirea de garantii

ARTICOLUL 123 Constituirea de garantii

Organul fiscal solicita constituirea unei garantii pentru:

- a) suspendarea executarii silite în conditiile art. 144 alin. (7);
- c) asumarea obligatiei de plata de catre alta persoana prin angajament de plata, în conditiile art. 25 alin. (2) lit. d);
- d) în alte cazuri prevazute de lege.

ARTICOLUL 124 Tipuri de garantii

Garantiile pentru luarea masurilor prevazute la art. 123 se pot constitui, în conditiile legii, prin:

- a) consemnarea de mijloace banesti la o unitate a Trezoreriei Statului;
- b) scrisoare de garantie bancara;
- c) ipoteca asupra unor bunuri imobile din tara;
- d) gaj asupra unor bunuri mobile;
- e) fidejusiune.

ARTICOLUL 125 Valorificarea garantiilor

Organul competent, în conditiile legii, se îndestuleaza din garantiile depuse, daca nu s-a realizat scopul pentru care acestea au fost solicitate.

CAPITOLUL VI Masuri asiguratorii

ARTICOLUL 126 Poprirea si sechestrul asiguratoriu

(1) Masurile asiguratorii prevazute în prezentul capitol se dispun si se duc la îndeplinire, prin procedura administrativa, de organele fiscale competente.

(2) Se dispun masuri asiguratorii sub forma poprii asiguratorii si sechestrului asiguratoriu asupra bunurilor mobile si/sau imobile proprietate a debitorului, precum si asupra veniturilor acestuia, când exista pericolul ca acesta sa se sustraga, sa-si ascunda ori sa-si risipeasca patrimoniul, periclitànd sau îngreunând în mod considerabil colectarea, precum si în cazul suspendarii executarii actului administrativ prevazute la art. 185.

(3) Aceste masuri pot fi luate si în cazul în care creanta nu a fost încă individualizata si nu a devenit scadenta. Masurile asiguratorii dispuse atât de organele fiscale competente, cât si de instantele judecatoresti ori de alte organe competente, daca nu au fost desfiintate în conditiile legii, ramân valabile pe toata perioada executarii silite, fara îndeplinirea altor formalitati. Odata cu individualizarea creantei si ajungerea acesteia la scadenta, în cazul neplatii, masurile asiguratorii se transforma în masuri executorii.

(4) Masurile asiguratorii se dispun prin decizie emisa de organul fiscal competent. În decizie organul fiscal va preciza debitorului ca prin constituirea unei garantii la nivelul creantei stabilite sau estimate, dupa caz, masurile asiguratorii vor fi ridicate.

(5) Decizia de instituire a masurilor asiguratorii trebuie motivata si semnata de catre conducatorul organului fiscal competent.

(6) Masurile asiguratorii dispuse potrivit alin. (2), precum si cele dispuse de instantele judecatoresti sau de alte organe competente se duc la îndeplinire în conformitate cu dispozitiile referitoare la executarea silita, care se aplica în mod corespunzator.

(7) În cazul înfiintarii sechestrului asiguratoriu asupra bunurilor imobile, un exemplar al procesului-verbal întocmit de organul de executare se comunica pentru înscriere Biroului de carte funciara.

(8) Înscrierea face opozabil sechestrul tuturor acelora care, dupa înscriere, vor dobândi vreun drept asupra imobilului respectiv. Actele de dispozitie ce ar interveni ulterior înscrierii prevazute la alin. (7) sunt lovite de nulitate absoluta.

(9) Daca valoarea bunurilor proprii ale debitorului nu acopera integral creanta fiscala a bugetului general consolidat, masurile asiguratorii pot fi înfiintate si asupra bunurilor detinute de catre debitor in proprietate comuna cu terte persoane, pentru cota-parte detinuta de acesta.

(10) Împotriva actelor prin care se dispun si se duc la îndeplinire masurile asiguratorii cel interesat poate face contestatie în conformitate cu prevederile art. 169.

ARTICOLUL 127 **Ridicarea masurilor asiguratorii**

Masurile asiguratorii instituite potrivit art. 126 se ridica, prin decizie motivata, de catre creditorii fiscali, când au încetat motivele pentru care au fost dispuse sau la constituirea garantiei prevazute la art. 124, dupa caz.

CAPITOLUL VII **Prescriptia dreptului de a cere executarea silita si a dreptului de a cere compensarea sau restituirea**

ARTICOLUL 128 **Începerea termenului de prescriptie**

(1) Dreptul de a cere executarea silita a creantelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmator ce lui în care a luat nastere acest drept.

(2) Termenul de prescriptie prevazut la alin. (1) se aplica si creantelor provenind din amenzi contraventionale.

ARTICOLUL 129 **Suspendarea termenului de prescriptie**

Termenul de prescriptie prevazut la art. 128 se suspenda:

- a) în cazurile si în conditiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;
- b) în cazurile si în conditiile în care suspendarea executarii este prevazuta de lege ori a fost dispusa de instanta judecatoreasca sau de alt organ competent, potrivit legii;
- c) pe perioada valabilitatii înlesnirii acordate potrivit legii;
- d) cât timp debitorul își sustrage veniturile si bunurile de la executarea silita;
- e) în alte cazuri prevazute de lege.

ARTICOLUL 130 **Înteruperea termenului de prescriptie**

Termenul de prescriptie prevazut la art. 128 se înterupe:

- a) în cazurile si în conditiile stabilite de lege pentru înteruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;
- b) pe data îndeplinirii de catre debitor, înainte de începerea executarii silita sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de plata a obligatiei prevazute în titlul executoriu ori a recunoasterii în orice alt mod a datoriei;
- c) pe data îndeplinirii, în cursul executarii silita, a unui act de executare silita;
- d) pe data întocmirii, potrivit legii, a actului de constatare a insolvabilitatii contribuabilului;
- e) în alte cazuri prevazute de lege.

ARTICOLUL 131 **Efecte ale împlinirii termenului de prescriptie**

(1) Daca organul de executare constata împlinirea termenului de prescriptie a dreptului de a cere executarea silita a creantelor fiscale, acesta va proceda la încetarea masurilor de realizare si la scaderea acestora din evidenta analitica pe platitori.

(2) Sumele achitate de debitor în contul unor creante fiscale, după împlinirea termenului de prescripție, nu se restituie.

ARTICOLUL 132

Prescripția dreptului de a cere compensarea sau restituirea

Dreptul contribuabililor de a cere compensarea sau restituirea creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la compensare sau restituire.

CAPITOLUL VIII

Stingerea creanțelor fiscale prin executare silită

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

ARTICOLUL 133

Organele de executare silită

(1) În cazul în care debitorul nu își plătește de bunăvoie obligațiile fiscale datorate, organele fiscale competente, pentru stingerea acestora, vor proceda la acțiuni de executare silită, potrivit prezentului cod.

(2) Organele fiscale care administrează creanțe fiscale sunt abilitate să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită.

(3) Creanțele bugetare care se încasează, se administrează, se contabilizează și se utilizează de instituțiile publice, provenite din venituri proprii, precum și cele rezultate din raporturi juridice contractuale se execută prin organe proprii, acestea fiind abilitate să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită, potrivit prevederilor prezentului cod.

(4) Organele prevăzute la alin. (2) și (3) sunt denumite în continuare organe de executare silită.

(5) Pentru efectuarea procedurii de executare silită este competent organul de executare în a cărui rază teritorială se găsesc bunurile urmaribile, coordonarea întregii executări revenind organului de executare în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal debitorul. În cazul în care executarea silită se face prin poprire, organul de executare coordonator poate proceda la aplicarea acestei măsuri de executare asupra tertului poprit, indiferent de locul unde își are domiciliul fiscal.

(6) Atunci când se constată că există pericolul evident de înstrăinare, substituire sau de sustragere de la executare silită a bunurilor și veniturilor urmaribile ale debitorului, organul de executare în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al debitorului poate proceda la indisponibilizarea și executarea silită a acestora, indiferent de locul în care se găsesc bunurile.

(7) Organul de executare coordonator va sesiza în scris celelalte organe prevăzute la alin. (5), comunicându-le titlul executoriu în copie certificată, situația debitorului, contul în care se vor vira sumele încasate, precum și orice alte date utile pentru identificarea debitorului și a bunurilor ori veniturilor urmaribile.

(8) În cazul în care asupra aceluși venituri ori bunuri ale debitorului a fost pornită executarea, atât pentru realizarea titlurilor executorii privind creanțe fiscale, cât și pentru titluri ce se execută în condițiile prevăzute de alte dispoziții legale, executarea silită se va face, potrivit dispozițiilor prezentului cod, de către organele de executare prevăzute de acesta.

(9) Când se constată că domiciliul fiscal al debitorului se află în raza teritorială a altui organ de executare, titlul executoriu împreună cu dosarul executării vor fi trimise acestuia, instiintându-se, dacă este cazul, organul de la care s-a primit titlul executoriu.

ARTICOLUL 134

Executarea silită în cazul debitorilor solidari

(1) Organul de executare coordonator, în cazul debitorilor solidari, este cel în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal debitorul despre care există indicii că deține mai multe venituri sau bunuri urmaribile.

(2) Organul de executare coordonator înscrie în întregime debitul în evidențele sale și ia măsuri de executare silită, comunicând întregul debit organelor de executare în a căror rază teritorială se află domiciliile fiscale ale celorlalți debitori, aplicându-se dispozițiile art. 133.

(3) Organele de executare sesizate, cărora li s-a comunicat debitul, după înscrierea acestuia într-o evidență nominală, vor lua măsuri de executare silită și vor comunica organului de executare coordonator sumele realizate în contul debitorului, în termen de 10 zile de la realizarea acestora.

(4) Dacă organul de executare coordonator, care ține evidența întregului debit, constată că acesta a fost realizat prin actele de executare silită făcute de el însuși și de celelalte organe sesizate potrivit alin. (3), el este obligat să ceară în scris acestora din urmă să înceteze de îndată executarea silită.

ARTICOLUL 135
Executorii fiscali

(1) Executarea silita se face de organul de executare competent prin intermediul executorilor fiscali. Acestia trebuie sa detina o legitimatie de serviciu pe care trebuie sa o prezinte în exercitarea activitatii.

(2) Executorul fiscal este imputernicit în fata debitorului si a tertilor prin legitimatia de executor fiscal si delegatie emisa de organul de executare silita.

(3) În exercitarea atributiilor ce le revin, pentru aplicarea procedurilor de executare silita, executorii fiscali pot:

- a) sa intre în orice incinta de afaceri a debitorului, persoana juridica, sau în alte incinte unde acesta isi pastreaza bunurile, în scopul identificarii bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit, precum si sa analizeze evidenta contabila a debitorului în scopul identificarii tertilor care datoreaza sau detin în pastrare venituri ori bunuri ale debitorului;
- b) sa intre în toate incaperile în care se gasesc bunuri sau valori ale debitorului, persoana fizica, precum si sa cerceteze toate locurile în care acesta isi pastreaza bunurile;
- c) sa solicite si sa cerceteze orice document sau element material care poate constitui o proba în determinarea bunurilor proprietate a debitorului.

(4) Executorul fiscal poate intra în incaperile ce reprezinta domiciliul sau resedinta unei persoane fizice, cu consimtamântul acesteia, iar în caz de refuz, organul de executare va cere autorizarea instantei judecatoresti competente potrivit dispozitiilor Codului de procedura civila.

(5) Accesul executorului fiscal în locuinta, în incinta de afaceri sau în orice alta incapere a debitorului, persoana fizica sau juridica, se poate efectua între orele 6,00 -20,00, în orice zi lucratoare. Executarea inceputa va putea continua în aceeași zi sau în zilele urmatoare. În cazuri temeinic justificate de pericolul înstrainarii unor bunuri, accesul în incaperile debitorului va avea loc si la alte ore decât cele mentionate, precum si în zilele nelucratoare, în baza autorizatiei prevazute la alin. (4).

(6) În absenta debitorului sau daca acesta refuza accesul în oricare dintre incaperile prevazute la alin. (3), executorul fiscal poate sa patrunda în acestea în prezenta unui reprezentant al politiei ori al jandarmeriei sau a altui agent al fortei publice si a doi martori majori, fiind aplicabile prevederile alin. (4) si (5).

ARTICOLUL 136
Executarea silita împotriva unei asocieri fara personalitate juridica

Pentru executarea silita a creantelor fiscale datorate de o asociere fara personalitate juridica, chiar daca exista un titlu executoriu pe numele asocierii, pot fi executate silit atât bunurile mobile si imobile ale asocierii, cât si bunurile personale ale membrilor acesteia.

ARTICOLUL 137
Titlul executoriu si conditiile pentru începerea executarii silite

(1) Executarea silita a creantelor fiscale se efectueaza în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de catre organul de executare competent în a carui raza teritoriala își are domiciliul fiscal debitorul sau al unui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

(2) Titlul de creanta devine titlu executoriu la data la care creanta fiscala este scadenta prin expirarea termenului de plata preva zut de lege sau stabilit de organul competent ori în alt mod prevazut de lege.

(3) Executarea silita incepe în termen de 15 zile de la data înstiintarii.

(4) Înstiintarea de plata este act premergator executarii silite.

(5) Titlul executoriu emis potrivit alin. (1) de organul de executare competent va contine, pe lângă elementele prevazute la art. 43 alin. (2), urmatoarele: codul de identificare fiscala, domiciliul fiscal al acestuia, precum si orice alte date de identificare; cuantumul si natura sumelor datorate si neachitate, temeiul legal al puterii executorii a titlului.

(6) Pentru debitorii obligati în mod solidar la plata creantelor fiscale se va întocmi un singur titlu executoriu.

(7) Titlurile executorii emise de alte organe competente, care privesc creante fiscale, se transmit în termen de cel mult 30 de zile de la emitere, spre executare silita, potrivit legii, organelor prevazute la art. 133.

(8) În cazul în care titlurile executorii emise de alte organe decât cele prevazute la art. 33 alin. (1) nu cuprind unul dintre urmatoarele elemente: numele si prenumele sau denumirea debitorului, codul numeric personal, codul unic de înregistrare, domiciliul sau sediul, cuantumul sumei datorate, temeiul legal, semnatura organului care l-a emis si dovada comunicarii acestora, organul de executare va restitui de îndata titlurile executorii organelor emitente.

(9) În cazul în care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de catre un alt organ, organul de executare ii va confirma primirea, în termen de 30 de zile.

(10) În cazul în care institutiile publice transmit titluri executorii privind venituri proprii spre executare silita organelor fiscale, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat sau local, dupa caz.

(11) În cazul în care autoritatile administratiei publice locale transmit titluri executorii privind venituri proprii spre executare silita organelor fiscale din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.

ARTICOLUL 138 **Reguli privind executarea silita**

(1) Executarea silita se poate întinde asupra tuturor veniturilor si bunurilor proprietate a debitorului, urmaribile potrivit legii, iar valorificarea acestora se efectueaza numai în masura necesara pentru realizarea creantelor fiscale si a cheltuielilor de executare.

(2) Bunurile supuse unui regim special de circulatie pot fi urmarite numai cu respectarea conditiilor prevazute de lege.

(3) În cadrul procedurii de executare silita se pot folosi succesiv sau concomitent modalitatile de executare silita prevazute de prezentul cod.

(4) Executarea silita a creantelor fiscale nu se perimeaza.

(5) Executarea silita se desfasoara pâna la stingerea creantelor fiscale înscrise în titlul executoriu, inclusiv a dobânzilor, penalitatilor de întârziere ori a altor sume, datorate sau acordate potrivit legii prin acesta, precum si a cheltuielilor de executare.

(6) În cazul în care prin titlul executoriu sunt prevazute, dupa caz, dobânzi, penalitati de întârziere sau alte sume, fara sa fi fost stabilit cuantumul acestora, ele vor fi calculate de catre organul de executare si consemnate într-un proces-verbal care constituie titlu executoriu, care se comunica debitorului.

(7) Fata de terti, inclusiv fata de stat, o garantie reala si celelalte sarcini reale asupra bunurilor au un grad de prioritate care se stabileste de la momentul în care acestea au fost facute publice prin oricare dintre metodele prevazute de lege.

ARTICOLUL 139 **Obligatia de informare**

În vederea inceperii executarii silita, organul de executare competent se poate folosi de mijloacele de proba prevazute la art. 49, în vederea determinarii averii si a venitului debitorului. La cererea organului fiscal, debitorul este obligat sa furnizeze în scris, pe propria raspundere, informatiile solicitate.

ARTICOLUL 140 **Precizarea naturii debitului**

În toate actele de executare silita trebuie sa se indice titlul executoriu si sa se arate natura si cuantumul debitului ce face obiectul executarii.

ARTICOLUL 141 **Somatia**

(1) Executarea silita incepe prin comunicarea somatiei. Daca în termen de 15 zile de la comunicarea somatiei nu se stinge debitul, se continua masurile de executare silita. Somatia este însoțita de un exemplar al titlului executoriu.

(2) Somatia cuprinde, pe lângă elementele prevazute la art. 43 alin. (2), urmatoarele: numarul dosarului de executare; suma pentru care se începe executarea silita; termenul în care cel somat urmeaza sa plateasca suma prevazuta în titlul executoriu, precum si indicarea consecințelor nerespectării acesteia.

ARTICOLUL 142 **Drepturi si obligatii ale tertului**

Tertul nu se poate opune sechestrării unui bun al debitorului, invocând un drept de gaj, drept de ipoteca sau un privilegiu. Tertul va participa la distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunului, potrivit legii.

ARTICOLUL 143 **Evaluarea bunurilor supuse executarii silita**

(1) Înaintea valorificării bunurilor, acestea vor fi evaluate. În acest scop, organul de executare va apela la organe si persoane de specialitate, care sunt obligate sa își îndeplineasca atribuțiile ce le revin în acest sens. Dispozitiile art. 54 se aplica în mod corespunzator.

(2) Organul de executare va actualiza pretul de evaluare tinând cont de rata inflatiei.

(3) Atunci când se considera necesar, organul de executare va proceda la o noua evaluare.

ARTICOLUL 144

Suspendarea, întreruperea sau încetarea executării silite

(1) Executarea silita se poate suspenda, întrerupe sau poate înceta în cazurile prevazute de prezentul cod.

(2) Executarea silita se suspenda:

- a) când suspendarea a fost dispusa de instanta sau de creditor, în conditiile legii;
- b) la data comunicarii aprobarii înlesnirii la plata, în conditiile legii;
- c) în cazul prevazut la art. 152;
- d) în alte cazuri prevazute de lege.

(3) Executarea silita se întrerupe:

- a) la data declararii starii de insolvabilitate a debitorului;
- b) în alte cazuri prevazute de lege.

(4) Executarea silita înceteaza daca:

- a) s-au stins integral obligatiile fiscale prevazute în titlul executoriu, inclusiv obligatiile de plata accesorii, cheltuielile de executare si orice alte sume stabilite în sarcina debitorului, potrivit legii;
- b) a fost desfiintat titlul executoriu;
- c) în alte cazuri prevazute de lege.

(5) Masurile de executare silita aplicate în conditiile prezentului cod se ridica prin decizie întocmita în cel mult 5 zile de la data la care a încetat executarea silita, de catre organul de executare.

(6) În cazul în care popririle înfiintate de organul de executare genereaza imposibilitatea debitorului de a-si continua activitatea economica, cu consecinte sociale deosebite, creditorul fiscal poate dispune, la cererea debitorului, si tinând seama de motivele invocate de acesta, fie suspendarea temporara totala, fie suspendarea temporara partiala a executarii silite prin poprirea conturilor bancare. Suspendarea se poate dispune pentru o perioada de cel mult 6 luni de la data comunicarii catre banca a suspendarii popririi de catre organul fiscal.

(7) Odata cu cererea de suspendare prevazuta la alin. (6) debitorul va indica bunurile libere de orice sarcini, oferite în vederea sechestrării, sau alte garantii prevazute de lege, la nivelul sumei pentru care s-a început executarea silita.

SECTIUNEA a 2-a

Executarea silita prin poprire

ARTICOLUL 145

Executarea silita a sumelor ce se cuvin debitorilor

(1) Sunt supuse executarii silite prin poprire orice sume urmaribile reprezentând venituri si disponibilitati banesti în lei si în valuta, titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale, detinute si/sau datorate, cu orice titlu, debitorului de catre terte persoane sau pe care acestia le vor datora si/sau detine în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente.

(2) Sumele reprezentând credite nerambursabile sau finantari primite de la institutii sau organizatii internationale pentru derularea unor programe ori proiecte nu sunt supuse executarii silite prin poprire, în cazul în care împotriva beneficiarului acestora a fost pornita procedura executarii silite.

(3) În cazul sumelor urmaribile reprezentând venituri si disponibilitati în valuta, bancile sunt autorizate sa efectueze convertirea în lei a sumelor în valuta, fara consimtamântul titularului de cont, la cursul de schimb afisat de acestea pentru ziua respectiva.

(4) Sumele ce reprezinta venituri banesti ale debitorului persoana fizica, realizate ca angajat, pensiile de orice fel, precum si ajutoarele sau indemnizatiile cu destinatie speciala sunt supuse urmaririi numai în conditiile prevazute de Codul de procedura civila.

(5) Poprirea asupra veniturilor debitorilor persoane fizice sau persoane juridice se înfiinteaza de catre organul de executare printr-o adresa care va fi trimisa prin scrisoare recomandata, cu dovada de primire, tertului poprit, împreuna cu o copie certificata de pe titlul executoriu. Totodata va fi înstiintat si debitorul despre înfiintarea popririi.

(6) Poprirea nu este supusa validării.

(7) Poprirea înfiintata anterior, ca masura asiguratorie, devine executorie prin comunicarea copiei certificate de pe titlul executoriu, facuta tertului poprit, si înstiintarea despre aceasta a debitorului.

(8) Poprirea se considera înfiintata din momentul primirii adresei de înfiintare de catre tertul poprit. În acest sens, tertul poprit este obligat sa înregistreze atât ziua, cât si ora primirii adresei de înfiintare a popririi.

(9) Dupa înfiintarea popririi, tertul poprit este obligat:

a) sa plateasca, de îndata sau dupa data la care creanta devine exigibila, organului fiscal, suma retinuta si cuvenita, în contul indicat de organul de executare;

b) sa indisponibilizeze bunurile mobile necorporale poprite, înstiintând despre aceasta organul de executare.

(10) În cazul în care sumele datorate debitorului sunt poprite de mai multi creditori, tertul poprit ii va anunta în scris despre aceasta pe creditori si va proceda la distribuirea sumelor potrivit ordinii de preferinta prevazute la art. 167.

(11) Pentru stingerea creantelor fiscale, debitorii titulari de conturi bancare pot fi urmariti prin poprire asupra sumelor din conturile bancare, prevederile alin. (5) aplicându-se în mod corespunzator. În acest caz, odata cu comunicarea somatiei si a titlului executoriu, facuta debitorului potrivit art. 44, o copie certificata de pe acest titlu va fi comunicata bancii la care se afla deschis contul debitorului. Despre aceasta masura va fi înstiintat si debitorul.

(12) În masura în care este necesar, pentru achitarea sumei datorate la data sesizarii bancii, potrivit alin. (11), sumele existente, precum si cele viitoare provenite din încasarile zilnice în conturile în lei si în valuta sunt indisponibilizate. Din momentul indisponibilizarii, respectiv de la data si ora primirii adresei de înfiintare a popririi asupra disponibilitatilor banesti, bancile nu vor proceda la decontarea documentelor de plata primite, respectiv la debitarea conturilor debitorilor, si nu vor accepta alte plati din conturile acestora pâna la achitarea integrala a obligatiilor fiscale înscrise în adresa de înfiintare a popririi, cu exceptia sumelor necesare platii drepturilor salariale.

(13) Încalcare a prevederilor alin. (9), (10), (12) si (15) atrage nulitatea oricarei plati si raspunderea solidara a tertului poprit cu debitorul, în limita sumelor sustrate indisponibilizarii. Prevederile art. 28 se aplica în mod corespunzator.

(14) Daca debitorul face plata în termenul prevazut în somatie, organul de executare va înstiinta de îndata în scris bancile pentru sistarea totala sau partiala a indisponibilizarii conturilor si retenirilor. În caz contrar banca este obligata sa procedeze conform dispozitiilor alin. (12).

(15) În situatia în care titlurile executorii nu pot fi onorate în aceeasi zi, bancile vor urmari executarea acestora din încasarile zilnice realizate în contul debitorului.

(16) Dispozitiile alin. (10) se aplica în mod corespunzator.

ARTICOLUL 146

Executarea silita a tertului poprit

(1) Daca tertul poprit înstiinteaza organul de executare ca nu datoreaza vreo suma de bani debitorului urmarit sau nu respecta dispozitiile art. 145 alin. (9)-(16), precum si în cazul în care invoca alte neregularitati în legatura cu drepturile si obligatiile partilor privind înfiintarea popririi, instanta judecatoreasca în a carei raza teritoriala se afla domiciliul sau sediul tertului poprit, la cererea organului de executare ori a altei parti interesate, pe baza probelor administrate, va pronunta mentinerea sau desfiintarea popririi.

(2) Judecata se face de urgenta si cu precadere.

(3) Pe baza hotarârii de mentinere a popririi, care constituie titlu executoriu, organul de executare poate începe executarea silita a tertului poprit, în conditiile prezentului cod.

SECTIUNEA a 3-a

Executarea silita a bunurilor mobile

ARTICOLUL 147

Executarea silita a bunurilor mobile

(1) Sunt supuse executarii silite orice bunuri mobile ale debitorului, cu exceptiile prevazute de lege.

(2) În cazul debitorului persoana fizica nu pot fi supuse executarii silite, fiind necesare vietii si muncii debitorului, precum si familiei sale:

a) bunurile mobile de orice fel care servesc la continuarea studiilor si la formarea profesionala, precum si cele strict necesare exercitarii profesiei sau a altei ocupatii cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfasurarii activitatii agricole, cum sunt uneltele, semintele, îngrasamintele, furajele si animalele de productie si de lucru;

b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului si familiei sale, precum si obiectele de cult religios, daca nu sunt mai multe de acelasi fel;

- c) alimentele necesare debitorului si familiei sale pe timp de doua luni, iar daca debitorul se ocupa exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare pâna la noua recolta;
- d) combustibilul necesar debitorului si familiei sale pentru încălzit si pentru prepararea hranei, socotit pentru 3 luni de iarna;
- e) obiecte le necesare persoanelor cu handicap sau destinate îngrijirii persoanelor bolnave;
- f) bunurile declarate neurmaribile prin alte dispozitii legale.

(3) Bunurile debitorului persoana fizica necesare desfasurarii activitatii de comert nu sunt exceptate de la executare silita.

(4) Executarea silita a bunurilor mobile se face prin sechestrarea si valorificarea acestora, chiar daca acestea se afla la un tert. Sechestrul se instituie printr-un procesverbal.

(5) Pentru bunurile mobile anterior sechestrate ca masura asiguratorie nu este necesara o noua sechestrare.

(6) Executorul fiscal, la începerea executarii silita, este obligat sa verifice daca bunurile prevazute la alin. (5) se gasesc la locul aplicarii sechestrului si daca nu au fost substituite sau degradate, precum si sa sechestreze alte bunuri ale debitorului, în cazul în care cele gasite la verificare nu sunt suficiente pentru stingerea creantei.

(7) Bunurile nu vor fi sechestrate daca prin valorificarea acestora nu s-ar putea acoperi decât cheltuielile executarii silita.

(8) Prin sechestrul înfiintat asupra bunurilor mobile, creditorul fiscal dobândește un drept de gaj care confera acestuia în raport cu alti creditori aceleasi drepturi ca si dreptul de gaj în sensul prevederilor dreptului comun.

(9) De la data întocmirii procesului-verbal de sechestrul, bunurile sechestrate sunt indisponibilizate. Cât timp dureaza executarea silita debitorul nu poate dispune de aceste bunuri decât cu aprobarea data, potrivit legii, de organul competent. Nerespectarea acestei interdictii atrage raspunderea, potrivit legii, a celui în culpa.

(10) Actele de dispozitie care ar interveni ulterior indisponibilizarii prevazute la alin. (9) sunt lovite de nulitate absoluta.

(11) În cazurile în care nu au fost luate masuri asiguratorii pentru realizarea integrala a creantei fiscale si la începerea executarii silita se constata ca exista pericolul evident de instrainare, substituire sau sustragere de la urmarire a bunurilor urmaribile ale debitorului, sechestrarea lor va fi aplicata o data cu comunicarea somatiei.

ARTICOLUL 148 Procesul-verbal de sechestrul

(1) Procesul-verbal de sechestrul va cuprinde:

- a) denumirea organului de executare, indicarea locului, a datei si a orei când s-a facut sechestrul;
- b) numele si prenumele executorului fiscal care aplica sechestrul, numarul legitimatiei si al delegatiei;
- c) numarul dosarului de executare, data si numarul de înregistrare a somatiei, precum si titlul executoriu în baza caruia se face executarea silita;
- d) temeiul legal în baza caruia se face executarea silita;
- e) sumele datorate pentru a caror executare silita se aplica sechestrul, inclusiv cele reprezentând dobânzi si penalitati de întârziere, mentionându-se si cota acestora, precum si actul normativ în baza caruia a fost stabilita obligatia de plata;
- f) numele, prenumele si domiciliul debitorului persoana fizica ori, în lipsa acestuia, ale persoanei majore ce locuieste împreuna cu debitorul sau denumirea si sediul debitorului, numele, prenumele si domiciliul altor persoane majore care au fost de fata la aplicarea sechestrului, precum si alte elemente de identificare a acestor persoane;
- g) descrierea bunurilor mobile sechestrate si indicarea valorii estimative a fiecaruia, dupa aprecierea executorului fiscal, pentru identificarea si individualizarea acestora, mentionându-se starea de uzura si eventualele semne particulare ale fiecarui bun, precum si daca s-au luat masuri spre neschimbare, cum sunt punerea de sigilii, custodia ori ridicarea de la locul unde se afla, sau de administrare ori conservare a acestora, dupa caz;
- h) mentiunea ca evaluarea se va face înaintea începerii procedurii de valorificare, în cazul în care executorul fiscal nu a putut evalua bunul deoarece acesta necesita cunostinte de specialitate;
- i) mentiunea facuta de debitor privind existenta sau inexistenta unui drept de gaj, ipoteca ori privilegiu, dupa caz, constituit în favoarea unei alte persoane pentru bunurile sechestrate;
- j) numele, prenumele si adresa persoanei careia i s-au lasat bunurile, precum si locul de depozitare a acestora, dupa caz;
- k) eventualele obiectii facute de persoanele de fata la aplicarea sechestrului;
- l) mentiunea ca, în cazul în care în termen de 15 zile de la data înceierii procesului-verbal de sechestrul debitorul nu plateste obligatiile fiscale, se va trece la valorificarea bunurilor sechestrate;
- m) semnatura executorului fiscal care a aplicat sechestrul si a tuturor persoanelor care au fost de fata la sechestrare. Daca vreuna dintre aceste persoane nu poate sau nu vrea sa semneze, executorul fiscal va mentiona aceasta împrejurare.

(2) Câte un exemplar al procesului-verbal de sechestrul se preda debitorului sub semnatura sau i se comunica la domiciliul ori sediul acestuia, precum si, atunci când este cazul, custodelui, acesta din urma semnând cu mentiunea de primire a bunurilor în pastrare.

(3) În vederea valorificarii organul de executare este obligat sa verifice daca bunurile sechestrate se gasesc la locul mentionat în procesul-verbal de sechestrul, precum si daca nu au fost substituite sau degradate.

(4) Când bunurile sechestrate gasite cu ocazia verificarii nu sunt suficiente pentru realizarea creantei fiscale, organul de executare va face investigatiile necesare pentru identificarea si urmarirea altor bunuri ale debitorului.

(5) Dacă se constată că bunurile nu se găsesc la locul menționat în procesul-verbal de sechestr sau dacă au fost substituite sau degradate, executorul fiscal încheie proces-verbal de constatare. Pentru bunurile găsite cu prilejul investigațiilor efectuate conform alin. (4) se va încheia procesul-verbal de sechestr.

(6) Dacă se sechestrează și bunuri gajate pentru garantarea creanțelor altor creditori, organul de executare le va trimite și acestora câte un exemplar din procesul-verbal de sechestr.

(7) Executorul fiscal care constată că bunurile fac obiectul unui sechestr anterior va consemna aceasta în procesul-verbal, la care va anexa o copie de pe procesele-verbale de sechestr respective. Prin același proces-verbal executorul fiscal va declara sechestrate, când este necesar, și alte bunuri pe care le va identifica.

(8) Bunurile înscrise în procesele-verbale de sechestr încheiate anterior se consideră sechestrate și în cadrul noii executări silite.

(9) În cazul în care executorul fiscal constată că în legătură cu bunurile sechestrate s-au săvârșit fapte care pot constitui infracțiuni va consemna aceasta în procesul-verbal de sechestr și va sesiza de îndată organele de urmărire penală competente.

ARTICOLUL 149 **Custodele**

(1) Bunurile mobile sechestrate vor putea fi lăsate în custodia debitorului, a creditorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare sau de executorul fiscal, după caz, ori vor fi ridicate și depozitate de către acesta. Atunci când bunurile sunt lăsate în custodia debitorului sau a altei persoane desemnate conform legii și când se constată că există pericol de substituiri ori de degradare, executorul fiscal poate aplica sigiliul asupra bunurilor.

(2) În cazul în care bunurile sechestrate constau în sume de bani în lei sau în valută, titluri de valoare, obiecte de metale prețioase, pietre prețioase, obiecte de artă, colecții de valoare, acestea se ridică și se depun, cel târziu a doua zi lucrătoare, la unitățile specializate.

(3) Cel care primește bunurile în custodie va semna procesul-verbal de sechestr.

(4) În cazul în care custodele este o altă persoană decât debitorul sau creditorul, organul de executare îi va stabili acestuia o remunerație ținând seama de activitatea depusă.

SECTIUNEA a 4-a **Executarea silită a bunurilor imobile**

ARTICOLUL 150 **Executarea silită a bunurilor imobile**

(1) Sunt supuse executării silite bunurile imobile proprietate a debitorului. În situația în care debitorul deține bunuri în proprietate comună cu alte persoane, executarea silită se va întinde numai asupra bunurilor atribuite debitorului în urma partajului judiciar, respectiv asupra sulței.

(2) Executarea silită imobiliară se întinde deplin drept și asupra bunurilor accesorii bunului imobil, prevăzute de Codul civil. Bunurile accesorii nu pot fi urmărite decât odată cu imobilul.

(3) În cazul debitorului persoană fizică nu poate fi supus executării silite spațiul minim locuit de debitor și familia sa, stabilit în conformitate cu normele legale în vigoare.

(4) Dispozițiile alin. (3) nu sunt aplicabile în cazurile în care executarea silită se face pentru stingerea creanțelor fiscale rezultate din săvârșirea de infracțiuni.

(5) Executorul fiscal care aplică sechestrul încheie un proces-verbal de sechestr, dispozițiile art. 147 alin. (9) și (10) și ale art. 148 alin. (1) și (2) fiind aplicabile.

(6) Sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile în temeiul alin. (5) constituie ipoteca legală.

(7) Dreptul de ipotecă conferă creditorului fiscal în raport cu alți creditori aceleași drepturi ca și dreptul de ipotecă, în sensul prevederilor dreptului comun.

(8) Pentru bunurile imobile sechestrate organul de executare care a instituit sechestrul va solicita de îndată biroului de carte funciara efectuarea înscripției ipotecare, anexând un exemplar al procesului-verbal de sechestr.

(9) Biroul de carte funciara va comunica organelor de executare, la cererea acestora, în termen de 10 zile, celelalte drepturi reale și sarcini care grevează imobilul urmărit, precum și titularii acestora, care vor fi instințati de către organul de executare și chemați la termenele fixate pentru vânzarea bunului imobil și distribuirea pretului.

(10) Creditorii debitorului, alții decât titularii drepturilor menționate la alin. (9), sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la înscrierea procesului-verbal de sechestru al bunului imobil în evidențele de publicitate imobiliară, să comunice în scris organului de executare titlurile pe care le au pentru bunul imobil respectiv.

ARTICOLUL 151 **Instituirea administratorului-sechestrului**

(1) La instituirea sechestrului și în tot cursul executării silite, organul de executare poate numi un administrator-sechestrului, dacă această măsură este necesară pentru administrarea imobilului urmărit, a chiriilor, a arendeii și a altor venituri obținute din administrarea acestuia, inclusiv pentru apărarea în litigii privind imobilul respectiv.

(2) Administrator-sechestrului poate fi numit creditorul, debitorul ori alta persoană fizică sau juridică.

(3) Administratorul-sechestrului va consemna veniturile încasate potrivit alin. (1) la unitățile abilitate și va depune recipisa la organul de executare.

(4) Când administrator-sechestrului este numită o altă persoană decât creditorul sau debitorul, organul de executare îi va fixa o remunerație ținând seama de activitatea depusă.

ARTICOLUL 152 **Suspendarea executării silite a bunurilor imobile**

(1) După primirea procesului-verbal de sechestru, debitorul poate solicita organului de executare, în termen de 15 zile de la comunicare, să îi probeze că plata integrală a creanțelor fiscale să se facă din veniturile bunului imobil urmărit sau din alte venituri ale sale pe timp de cel mult 6 luni.

(2) De la data aprobării cererii debitorului, executarea silite începută asupra bunului imobil se suspendă.

(3) Pentru motive temeinice organul de executare poate relua executarea silite imobiliară înainte de expirarea termenului de 6 luni.

(4) Dacă debitorul persoană juridică caruia i s-a aprobat suspendarea conform prevederilor alin. (2) se sustrage ulterior de la executare silite sau își provoacă insolvabilitatea, se vor aplica în mod corespunzător prevederile art. 27.

SECTIUNEA a 5-a **Executarea silite a altor bunuri**

ARTICOLUL 153 **Executarea silite a fructelor neculese și a recoltelor prinse de radacini**

(1) Executarea silite a fructelor neculese și a recoltelor prinse de radacini, care sunt ale debitorului, se efectuează în conformitate cu prevederile prezentului cod privind bunurile imobile.

(2) Pentru executarea silite a recoltelor și a fructelor culese sunt aplicabile prevederile prezentului cod privind bunurile mobile.

(3) Organul de executare va hotărî, după caz, valorificarea fructelor neculese sau a recoltelor așa cum sunt prinse de radacini sau după ce vor fi culese.

ARTICOLUL 154 **Executarea silite a unui ansamblu de bunuri**

(1) Bunurile mobile și/sau imobile proprietate a debitorului pot fi valorificate în ansamblu dacă organul de executare apreciază că astfel acestea pot fi vândute în condiții mai avantajoase.

(2) Pentru executarea silite a bunurilor prevăzute la alin. (1) organul de executare va proceda la sechestrarea acestora, potrivit prevederilor prezentului cod.

(3) Prevederile secțiunii a 3-a privind executarea silite a bunurilor mobile și ale secțiunii a 4-a privind executarea silite a bunurilor imobile, precum și ale art. 161 privind plata în rate se aplică în mod corespunzător.

SECTIUNEA a 6-a **Valorificarea bunurilor**

ARTICOLUL 155 **Valorificarea bunurilor sechestrate**

(1) În cazul în care creanța fiscală nu este stinsă în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestrare, se va proceda, fără efectuarea altei formalități, la valorificarea bunurilor sechestrate, cu excepția situațiilor în care, potrivit legii, s-a dispus desființarea sechestrului, suspendarea sau amânarea executării silite.

(2) Pentru a realiza executarea silite cu rezultate cât mai avantajoase, ținând seama atât de interesul legitim și imediat al creditorului, cât și de drepturile și obligațiile debitorului urmărit, organul de executare va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate în una dintre modalitățile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare și care, față de datele concrete ale cauzei, se dovedește a fi mai eficientă.

(3) În sensul alin. (2) organul de executare competent va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate prin:

- a) înțelegerea părților;
- b) vânzare în regim de consignatie a bunurilor mobile;
- c) vânzare directă;
- d) vânzare la licitație;
- e) alte modalități admise de lege, inclusiv valorificarea bunurilor prin case de licitații, agenții imobiliare sau societăți de brokeraj, după caz.

(4) Dacă au fost sechestrate bunuri perisabile sau supuse degradării, acestea pot fi vândute în regim de urgență.

(5) Dacă din cauza unei contestații sau a unei învoielii între părți data, locul sau ora vânzării directe sau la licitație a fost schimbată de organul de executare, se vor face alte publicații și anunțuri, potrivit art. 158.

(6) Vânzarea bunurilor sechestrate se face numai către persoane fizice sau juridice care nu au obligații fiscale restante.

(7) În sensul alin. (6), în categoria obligațiilor fiscale restante nu se cuprind obligațiile fiscale pentru care s-au acordat, potrivit legii, reduceri, amânări sau esalonări la plată.

ARTICOLUL 156

Valorificarea bunurilor potrivit înțelegerii părților

(1) Valorificarea bunurilor potrivit înțelegerii părților se realizează de debitorul însuși, cu acordul organului de executare, astfel încât să se asigure o recuperare corespunzătoare a creanței fiscale. Debitorul este obligat să prezinte în scris organului de executare propunerile ce i s-au făcut și nivelul de acoperire a creanțelor fiscale, indicând numele și adresa potențialului cumpărător, precum și termenul în care acesta din urmă va achita prețul propus.

(2) Prețul propus de cumpărător și acceptat de organul de executare nu poate fi mai mic decât prețul de evaluare.

(3) Organul de executare, după analiza propunerilor prevăzute la alin. (1), va comunica aprobarea indicând termenul și contul bugetar în care prețul bunului va fi virat de cumpărător.

(4) Indisponibilizarea prevăzută la art. 147 alin. (9) și

(10) se ridică după creditarea contului bugetar menționat la alin. (3).

ARTICOLUL 157

Valorificarea bunurilor prin vânzare directă

(1) Valorificarea bunurilor prin vânzare directă se poate realiza în următoarele cazuri:

- a) pentru bunurile prevăzute la art. 155 alin. (4);
- b) înainte începerii procedurii de valorificare prin licitație, dacă se recuperează integral creanța fiscală;
- c) pe parcursul procedurii de valorificare prin licitație sau după finalizarea ei, dacă bunul nu a fost vândut și o persoană oferă cel puțin prețul de evaluare.

(2) Vânzarea directă se realizează prin încheierea unui proces-verbal care constituie titlu de proprietate.

(3) În cazul în care organul de executare înregistrează în condițiile prevăzute la alin. (1) mai multe cereri, va vinde bunul persoanei care oferă cel mai mare preț față de prețul de evaluare.

ARTICOLUL 158

Vânzarea bunurilor la licitație

(1) Pentru valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare la licitație organul de executare este obligat să efectueze publicitatea vânzării cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru desfășurarea licitației.

(2) Publicitatea vânzării se realizează prin afișarea anunțului privind vânzarea la sediul organului de executare, al primăriei în a cărei rază teritorială se află bunurile sechestrate, la sediul și domiciliul debitorului, la locul vânzării, dacă acesta este altul decât

cel unde se afla bunurile sechestrate, pe imobilul scos la vânzare, în cazul vânzării bunurilor imobile, și prin anunțuri într-un cotidian național de largă circulație, într-un cotidian local, în pagina de Internet sau, după caz, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, precum și prin alte modalități prevăzute de lege.

(3) Despre data, ora și locul licitației vor fi înștiințati și debitorul, custodele, administratorul-sechestrului, precum și titularii drepturilor reale și ai sarcinilor care grevează bunul urmărit.

(4) Anunțul privind vânzarea cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), și următoarele:

- a) numărul dosarului de executare silită;
- b) bunurile care se oferă spre vânzare și descrierea lor sumară;
- c) prețul de evaluare ori prețul de pornire a licitației, în cazul vânzării la licitație, pentru fiecare bun oferit spre vânzare;
- d) indicarea, dacă este cazul, a drepturilor reale și a privilegiilor care grevează bunurile;
- e) data, ora și locul vânzării;
- f) invitația, pentru toți cei care pretind vreun drept asupra bunurilor, să înștiințeze despre aceasta organul de executare înainte de data stabilită pentru vânzare;
- g) invitația către toți cei interesați în cumpărarea bunurilor să se prezinte la termenul de vânzare la locul fixat în acest scop și până la acel termen să prezinte oferte de cumpărare;
- h) mențiunea că ofertanții sunt obligați să depună, în cazul vânzării prin licitație, până la termenul de vânzare, o taxă de participare reprezentând 10% din prețul de pornire a licitației;
- i) mențiunea că toți cei interesați în cumpărarea bunurilor trebuie să prezinte dovada emisă de organele fiscale că nu au obligații fiscale restante;
- j) data afișării publicației de vânzare.

(5) Licitația se ține la locul unde se afla bunurile sechestrate sau la locul stabilit de organul de executare, după caz.

(6) Debitorul este obligat să permităținerea licitației în spațiile pe care le deține, dacă sunt adecvate acestui scop.

(7) Pentru participarea la licitație ofertanții depun, cu cel puțin o zi înainte de data licitației, următoarele documente:

- a) oferta de cumpărare;
- b) dovada plății taxei de participare, potrivit alin. (11);
- c) împuternicirea persoanei care îl reprezintă pe ofertant;
- d) pentru persoanele juridice de naționalitate română, copie de pe certificatul unic de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerțului;
- e) pentru persoanele juridice străine, actul de înmatriculare tradus în limba română;
- f) pentru persoanele fizice române, copie de pe actul de identitate;
- g) pentru persoanele fizice străine, copie de pe pasaport;
- h) dovada, emisă de organele fiscale, că nu are obligații fiscale restante față de acestea.

(8) Prețul de pornire a licitației este prețul de evaluare pentru prima licitație, diminuat cu 25% pentru a doua licitație și cu 50% pentru a treia licitație.

(9) Licitația începe de la cel mai mare preț din ofertele de cumpărare scrise, dacă acesta este superior celui prevăzut la alin. (8), iar în caz contrar va începe de la acest din urmă preț.

(10) Adjudecarea se face în favoarea participantului care a oferit cel mai mare preț, dar nu mai puțin decât prețul de pornire. În cazul prezentării unui singur ofertant la licitație, comisia poate să îl declare adjudecatar dacă acesta oferă cel puțin prețul de pornire a licitației.

(11) Taxa de participare reprezintă 10% din prețul de pornire a licitației și se plătește în lei la unitatea teritorială a Trezoreriei Statului. În termen de 5 zile de la data întocmirii procesului-verbal de licitație, organul de executare va dispune în scris restituirea taxei de participare participanților care au depus oferte de cumpărare și nu au fost declarați adjudecatari, iar în cazul adjudecării taxa se reține în contul prețului. Taxa de participare nu se restituie ofertanților care nu s-au prezentat la licitație, celui care a refuzat încheierea procesului-verbal de adjudecare, precum și adjudecatarului care nu a plătit prețul, reținându-se în contul organului de executare pentru acoperirea cheltuielilor de executare silită.

ARTICOLUL 159 Comisia de licitație

(1) Vânzarea la licitație a bunurilor sechestrate este organizată de o comisie condusă de un președinte.

(2) Comisia de licitație este constituită din 3 persoane desemnate de organul de conducere al creditorului bugetar.

(3) Comisia de licitație verifică și analizează documentele de participare și afișează la locul licitației, cu cel puțin o oră înaintea începerii acesteia, lista cuprinzând ofertanții care au depus documentația completă de participare.

(4) Ofertanții se identifică după numărul de ordine de pe lista de participare, după care președintele comisiei anunță obiectul licitației, precum și modul de desfășurare a acesteia.

(5) La termenele fixate pentru tinerea licitatiei executorul fiscal va da citire mai întâi anunțului de vânzare si apoi ofertelor scrise primite pâna la data prevazuta la art. 158 alin. (7).

(6) Daca la prima licitatie nu s-au prezentat ofertanti sau nu s-a obtinut cel puțin pretul de pornire a licitatiei conform art. 158 alin. (8), organul de executare va fixa un termen în cel mult 30 de zile, în vederea tinerii celei de-a doua licitatii.

(7) În cazul în care nu s-a obtinut pretul de pornire nici la a doua licitatie ori nu s-au prezentat ofertanti, organul de executare va fixa un termen în cel mult 30 de zile, în vederea tinerii celei de-a treia licitatii.

(8) La a treia licitatie creditorii urmaritori sau intervenienti nu pot sa adjucece bunurile oferite spre vânzare la un pret mai mic de 50% din pretul de evaluare.

(9) Pentru fiecare termen de licitatie se va face o noua publicitate a vânzarii, conform prevederilor art. 158.

(10) Dupa licitarea fiecarui bun se va întocmi un proces-verbal privind desfasurarea si rezultatul licitatiei.

(11) În procesul-verbal prevazut la alin. (10) se vor mentiona, pe lânga elementele prevazute la art. 43 alin. (2), si urmatoarele : numele si prenumele sau denumirea cumparatorului, precum si domiciliul fiscal al acestuia; numarul dosarului de executare silita; indicarea bunurilor adjudecate, a pretului la care bunul a fost adjudecat si a taxei pe valoarea adaugata, daca este cazul; toti cei care au participat la licitatie si sumele oferite de fiecare participant, precum si, daca este cazul, mentionarea situatiilor în care vânzarea nu s-a realizat.

ARTICOLUL 160 **Adjudecarea**

(1) Dupa adjudecarea bunului adjudecatarul este obligat sa plateasca pretul, diminuat cu contravaloarea taxei de participare, în lei, în numerar la o unitate a Trezoreriei Statului sau prin decontare bancara, în cel mult 5 zile de la data adjudecarii.

(2) Daca adjudecatarul nu plateste pretul, procedura vânzarii la licitatie se va relua în termen de 10 zile de la data adjudecarii. În acest caz, adjudecatarul este obligat sa plateasca cheltuielile prilejuite de noua licitatie si, în cazul în care pretul obtinut la noua licitatie este mai mic, diferenta de pret.

(3) Adjudecatarul va putea sa achite la urmatoarea licitatie pretul oferit initial, caz în care va fi obligat numai la plata cheltuielilor cauzate de noua licitatie.

(4) Daca la urmatoarea licitatie bunul nu a fost vândut, fostul adjudecatar este obligat sa plateasca toate cheltuielile prilejuite de urmarirea acestuia.

(5) Termenul prevazut la alin. (1) se aplica si în cazul valorificarii conform înțelegerii partilor sau prin vânzare directa.

ARTICOLUL 161 **Plata în rate**

(1) În cazul vânzarii la licitatie a bunurilor imobile cumparatorii pot solicita plata pretului în rate, în cel mult 12 rate lunare, cu un avans de minimum 50% din pretul de adjudecare a bunului imobil si cu plata unei dobânzi stabilite conform prezentului cod. Organul de executare va stabili conditiile si termenele de plata a pretului în rate.

(2) Cumparatorul nu va putea înstraina bunul imobil decât dupa plata pretului în întregime si a dobânzii stabilite.

(3) În cazul neplatii avansului prevazut la alin. (1), dispozitiile art. 160 se aplica în mod corespunzator.

(4) Suma reprezentând dobânda nu stinge creantele fiscale pentru care s-a început executarea silita si constituie venit al bugetului corespunzator creantei principale.

ARTICOLUL 162 **Procesul-verbal de adjudecare**

(1) În cazul vânzarii bunurilor imobile, organul de executare va încheia procesul-verbal de adjudecare, în termen de cel mult 5 zile de la plata în întregime a pretului sau a avansului prevazut la art. 161 alin. (1), daca bunul a fost vândut cu plata în rate. Procesul-verbal de adjudecare constituie titlu de proprietate, transferul dreptului de proprietate operând la data încheierii acestuia. Un exemplar al procesului-verbal de adjudecare a bunului imobil va fi trimis, în cazul vânzarii cu plata în rate, biroului de carte funciara pentru a înscrie interdictia de înstrainare si grevare a bunului pâna la plata integrala a pretului si a dobânzii stabilite pentru imobilul transmis, pe baza caruia se face înscrierea în cartea funciara.

(2) Procesul-verbal de adjudecare întocmit în conditiile alin. (1) va cuprinde, pe lânga elementele prevazute la art. 43 alin. (2), si urmatoarele mentiuni:

a) numarul dosarului de executare silita;

- b) numărul și data procesului-verbal de desfășurare a licitației;
- c) numele și domiciliul său, după caz, denumirea și sediul cumpărătorului;
- d) codul de identificare fiscală a debitorului și cumpărătorului;
- e) prețul la care s-a adjudecat bunul și taxa pe valoarea adăugată, dacă este cazul;
- f) modalitatea de plată a diferenței de preț în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plată în rate;
- g) datele de identificare a bunului;
- h) mențiunea că acest document constituie titlu de proprietate și că poate fi înscris în cartea funciara;
- i) mențiunea că pentru creditor procesul-verbal de adjudecare constituie documentul pe baza căruia se emite titlu executoriu împotriva cumpărătorului care nu plătește diferența de preț, în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plată prețului în rate;
- j) semnătura cumpărătorului sau a reprezentantului său legal, după caz.

(3) În cazul în care cumpărătorul caruia i s-a încuviințat plata prețului în rate nu plătește restul de preț în condițiile și la termenele stabilite, el va putea fi executat silit pentru plata sumei datorate în temeiul titlului executoriu emis de organul de executare competent pe baza procesului-verbal de adjudecare.

(4) În cazul vânzării bunurilor mobile, după plata prețului, executorul fiscal întocmește în termen de 5 zile un proces-verbal de adjudecare care constituie titlu de proprietate.

(5) Procesul-verbal de adjudecare întocmit în condițiile alin. (4) va cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), și elementele prevăzute la alin. (2) din prezentul articol, cu excepția lit. f), h) și i), precum și mențiunea că acest document constituie titlu de proprietate. Câte un exemplar al procesului-verbal de adjudecare se va transmite organului de executare coordonator și cumpărătorului.

ARTICOLUL 163 **Reluarea procedurii de valorificare**

(1) Dacă bunurile supuse executării silite nu au putut fi valorificate prin modalitățile prevăzute la art. 155, acestea vor fi restituite debitorului cu menținerea măsurii de indisponibilizare, până la împlinirea termenului de prescripție. În cadrul acestui termen organul de executare poate relua oricând procedura de valorificare și va putea, după caz, să ia măsura numirii, menținerii ori schimbării administratorului -sechestrului ori custodelui.

(2) În cazul în care debitorii cărora urma să li se restituie bunuri potrivit alin. (1) nu se mai află la domiciliul fiscal declarat și, în urma demersurilor întreprinse, nu au putut fi identificați, organul fiscal va proceda la înștiințarea acestora, cu procedura prevăzută pentru comunicarea prin publicitate potrivit art. 44 alin. (3), ca bunul în cauză este păstrat la dispoziția proprietarului până la împlinirea termenului de prescripție, după care va fi valorificat potrivit dispozițiilor legale privind valorificarea bunurilor intrate în proprietatea privată a statului, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Cele arătate la alin. (2) vor fi consemnate într-un proces-verbal întocmit de organul fiscal.

(4) În cazul bunurilor imobile, în baza procesului-verbal prevăzut la alin. (3) în condițiile legii se va sesiza instanța judecătorească competentă cu acțiune în constatarea dreptului de proprietate privată a statului asupra bunului respectiv.

ARTICOLUL 164 **Darea în plată**

(1) În tot cursul executării silite asupra bunurilor imobile ale debitorului persoană juridică, inclusiv în perioada în care poate avea loc reluarea procedurii de valorificare în condițiile art. 163 alin. (1), creanțele fiscale administrate de Ministerul Finanțelor Publice și cele ale bugetelor locale pot fi stinse, la cererea debitorului, cu acordul creditorului fiscal, prin trecerea în proprietatea publică a statului său, după caz, a unității administrativ-teritoriale a bunurilor imobile supuse executării silite.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care executarea silită este suspendată ca urmare a aprobării unei înlesniri la plata obligațiilor fiscale, potrivit art. 122.

(3) În scopul prevăzut la alin. (1) organul abilitat să efectueze procedura de executare silită, potrivit legii, va transmite cererea, împreună cu un exemplar al dosarului de executare silită și propunerile sale, comisiei numite prin ordin al ministrului finanțelor publice sau, după caz, de către unitatea administrativ-teritorială, care va decide asupra modului de soluționare a acesteia și va dispune organului abilitat să efectueze procedura de executare silită, încheierea procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil și stingerea creanțelor fiscale administrate de Ministerul Finanțelor Publice sau a celor locale pentru care s-a început executarea silită.

(4) Comisia prevăzută la alin. (3) va decide stingerea creanțelor fiscale prin trecerea în proprietatea publică a unor bunuri imobile supuse executării silite, numai în condițiile existenței unor solicitări de preluare în administrare, potrivit legii, a acestor bunuri.

(5) De la data depunerii cererii de către debitor până la data întocmirii procesului-verbal de trecere în proprietatea publică, bunul imobil rămâne indisponibilizat.

(6) Procesul-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil constituie titlu de proprietate. Operațiunea de transfer al dreptului de proprietate, ca efect al dării în plată, este scutită de taxa pe valoarea adăugată.

(7) Bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform alin. (1) pot fi date în administrare în condițiile legii.

(8) În cazul în care bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform prezentului cod au fost revendicate și restituite, potrivit legii, tertelor persoane, debitorul persoana juridică va fi obligat la plata sumelor stinse prin această modalitate.

CAPITOLUL IX Cheltuieli

ARTICOLUL 165 Cheltuieli de executare silită

- (1) Cheltuielile ocazionate cu efectuarea procedurii de executare silită sunt în sarcina debitorului.
- (2) Suma cheltuielilor cu executarea silită se stabilește de organul de executare, prin proces-verbal, care constituie titlu executoriu potrivit prezentului cod, care are la baza documente privind cheltuielile efectuate.
- (3) Cheltuielile de executare silită a creanțelor fiscale se avansează de organele de executare, din bugetul acestora.
- (4) Cheltuielile de executare silită care nu au la baza documente care să ateste că au fost efectuate în scopul executării silite nu sunt în sarcina debitorului urmărit.
- (5) Sumele recuperate în contul cheltuielilor de executare silită se fac venit la bugetul din care au fost avansate, cu excepția sumelor reprezentând cheltuieli de executare silită a creanțelor fiscale administrate de Ministerul Finanțelor Publice, care se fac venit la bugetul de stat, dacă legea nu prevede altfel.

CAPITOLUL X Eliberarea și distribuirea sumelor realizate prin executare silită

ARTICOLUL 166 Sumele realizate din executare silită

- (1) Suma realizată în cursul procedurii de executare silită reprezintă totalitatea sumelor încasate după comunicarea somatiei prin orice modalitate prevăzută de prezentul cod.
- (2) Creanțele fiscale înscrise în titlul executoriu se sting cu sumele realizate conform alin. (1), în ordinea vechimii, mai întâi creanța principală și apoi accesoriile acesteia.
- (3) Dacă suma ce reprezintă atât creanța fiscală, cât și cheltuielile de executare este mai mică decât suma realizată prin executare silită, cu diferența se va proceda la compensare, potrivit art. 112, sau se restituie, la cerere, debitorului, după caz.
- (4) Despre sumele de restituit debitorul va fi înștiințat de îndată.

ARTICOLUL 167 Ordinea de distribuire

(1) În cazul în care executarea silită a fost pornită de mai mulți creditori sau când până la eliberarea ori distribuirea sumei rezultate din executare au depus și alți creditori titlurile lor, organele prevăzute la art. 133 vor proceda la distribuirea sumei potrivit următoarei ordini de preferință, dacă legea nu prevede altfel:

- a) creanțele reprezentând cheltuielile de orice fel, făcute cu urmărirea și conservarea bunurilor al căror pret se distribuie;
- b) creanțele reprezentând salarii și alte datorii asimilate acestora, pensiile, sumele convenite somerilor, potrivit legii, ajutoarele pentru întreținerea și îngrijirea copiilor, pentru maternitate, pentru incapacitate temporară de muncă, pentru prevenirea îmbolnăvirilor, refacerea sau întărirea sănătății, ajutoarele de deces, acordate în cadrul asigurărilor sociale de stat, precum și creanțele reprezentând obligația de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vătămarea integrității corporale sau a sănătății;
- c) creanțele rezultând din obligații de întreținere, alocații pentru copii sau de plată a altor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;
- d) creanțele fiscale provenite din impozite, taxe, contribuții și din alte sume stabilite potrivit legii, datorate bugetului de stat, bugetului trezoreriei statului, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor locale și bugetelor fondurilor speciale;
- e) creanțele rezultând din împrumuturi acordate de stat;
- f) creanțele reprezentând despăgubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietății publice prin fapte ilicite;
- g) creanțele rezultând din împrumuturi bancare, din livrări de produse, prestări de servicii sau executări de lucrări, precum și din chirii sau arenze;
- h) creanțele reprezentând amenzi convenite bugetului de stat sau bugetelor locale;
- i) alte creanțe.

(2) Pentru plata creanțelor care au aceeași ordine de preferință, dacă legea nu prevede altfel, suma realizată din executare se repartizează între creditori proporțional cu creanța fiecăruia.

ARTICOLUL 168 Reguli privind eliberarea și distribuirea

(1) Creditorii fiscali care au un privilegiu prin efectul legii si care îndeplinesc conditia de publicitate sau posesie a bunului mobil au prioritate, în conditiile prevazute la art. 138 alin. (7), la distribuirea sumei rezultate din vânzarea fata de alti creditori care au garantii reale asupra bunului respectiv.

(2) Accesoriile creantei principale prevazute în titlul executoriu vor urma ordinea de preferinta a creantei principale.

(3) Daca exista creditori care, asupra bunului vândut, au drepturi de gaj, ipoteca sau alte drepturi reale, despre care organul de executare a luat cunostinta în conditiile art. 148 alin. (6) si ale art. 150 alin. (9), la distribuirea sumei rezultate din vânzarea bunului, creantele lor vor fi platite înaintea creantelor prevazute la art. 167 alin. (1) lit. b). În acest caz, organul de executare este obligat sa îi înstiinteze din oficiu pe creditorii în favoarea carora au fost conservate aceste sarcini, pentru a participa la distribuirea pretului.

(4) Creditorii care nu au participat la executarea silita pot depune titlurile lor în vederea participarii la distribuirea sumelor realizate prin executare silita, numai pâna la data întocmirii de catre organele de executare a procesului verbal privind eliberarea sau distribuirea acestor sume.

(5) Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silita se va face numai dupa trecerea unui termen de 15 zile de la data depunerii sumei, când organul de executare va proceda, dupa caz, la eliberarea sau distribuirea sumei, cu înstiintarea partilor si a creditorilor care si-au depus titlurile.

(6) Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silita se va consemna de executorul fiscal de îndata într-un proces-verbal, care se va semna de toti cei îndreptatiti.

(7) Cel nemulțumit de modul în care se face eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silita poate cere executorului fiscal sa consemneze în procesul-verbal obiectiile sale.

(8) Dupa întocmirea procesului-verbal prevazut la alin. (6) nici un creditor nu mai este în drept sa ceara sa participe la distribuirea sumelor rezultate din executarea silita.

CAPITOLUL XI **Contestatia la executare silita**

ARTICOLUL 169 **Contestatia la executare silita**

(1) Persoanele interesate pot face contestatie împotriva oricarui act de executare efectuat cu încalcare prevederilor prezentului cod de catre organele de executare, precum si în cazul în care aceste organe refuza sa îndeplineasca un act de executare în conditiile legii.

(2) Dispozitiile privind suspendarea provizorie a executarii silita prin ordonanta presedintiala prevazute de art. 403 alin. (4) din Codul de procedura civila nu sunt aplicabile.

(3) Contestatia poate fi facuta si împotriva titlului executoriu în temeiul caruia a fost pornita executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotarâre data de o instanta judecatoreasca sau de alt organ jurisdictional si daca pentru contestarea lui nu exista o alta procedura prevazuta de lege.

(4) Contestatia se introduce la instanta judecatoreasca competenta si se judeca în procedura de urgenta.

ARTICOLUL 170 **Termen de contestare**

(1) Contestatia se poate face în termen de 15 zile, sub sanctiunea decaderii, de la data când:

- a) contestatorul a luat cunostinta de executarea ori de actul de executare pe care le contesta, din comunicarea somatiei sau din alta înstiintare primita ori, în lipsa acestora, cu ocazia efectuarii executarii silita sau în alt mod;
- b) contestatorul a luat cunostinta, potrivit lit. a), de refuzul organului de executare de a îndeplini un act de executare;
- c) cel interesat a luat cunostinta, potrivit lit. a), de eliberarea sau distribuirea sumelor pe care le contesta.

(2) Contestatia prin care o terta persoana pretinde ca are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmarit poate fi introdusa cel mai târziu în termen de 15 zile dupa efectuarea executarii.

(3) Neintroducerea contestatiei în termenul prevazut la alin. (2) nu îl împiedica pe cel de-al treilea sa își realizeze dreptul pe calea unei cereri separate, potrivit dreptului comun.

ARTICOLUL 171 **Judecarea contestatiei**

(1) La judecarea contestatiei instanta va cita si organul de executare în a carui raza teritoriala se gasesc bunurile urmarite ori, în cazul executarii prin poprire, își are sediul sau domiciliul tertul poprit.

(2) La cererea partii interesate instanta poate decide, în cadrul contestatiei la executare, asupra împarțirii bunurilor pe care debitorul le detine în proprietate comuna cu alte persoane.

(3) Dacă admite contestatia la executare, instanta, după caz, poate dispune anulara actului de executare contestat sau îndreptarea acestuia, anulara ori încetarea executării însesi, anulara sau lamurirea titlului executoriu ori efectuarea actului de executare a carui îndeplinire a fost refuzata.

(4) În cazul anularii actului de executare contestat sau al încetării executării însesi și al anularii titlului executoriu, instanta poate dispune prin aceeași hotărâre să i se restituie celui îndreptat suma ce i se cuvine din valorificarea bunurilor sau din reținerile prin poprire.

(5) În cazul respingerii contestatiei contestatorul poate fi obligat, la cererea organului de executare, la despăgubiri pentru pagubele cauzate prin întârzierea executării, iar când contestatia a fost exercitata cu rea-credință, el va fi obligat și la plata unei amenzi de la 50 lei (RON) la 1.000 lei (RON).

CAPITOLUL XII

Stingerea creantelor fiscale prin alte modalitati

ARTICOLUL 172

Insolvabilitatea

(1) Creantele fiscale urmarite de organele de executare pot fi scazute din evidenta acestora în cazul în care debitorul respectiv se gaseste în stare de insolvabilitate.

(2) Procedura de insolvabilitate este aplicabila în urmatoarele situatii:

- a) când debitorul nu are venituri sau bunuri urmaribile;
- b) când după încetarea executării silite pornite împotriva debitorului rămân debite neachitate;
- c) când debitorul a disparut sau a decedat fara sa lase avere;
- d) când debitorul nu este gasit la ultimul domiciliu fiscal cunoscut și la acesta ori în alte locuri, unde exista indicii ca a avut avere, nu se gasesc venituri sau bunuri urmaribile;
- e) când, potrivit legii, debitorul persoana juridica își înceteaza existenta și au ramas neachitate obligatii fiscale.

(3) Pentru creantele fiscale ale debitorilor declarati în stare de insolvabilitate, conducatorul organului de executare dispune scoaterea creantei din evidenta curenta și trecerea ei într-o evidenta separata.

(4) În cazurile în care se constata ca debitorii au dobândit venituri sau bunuri urmaribile după declararea stării de insolvabilitate, organele de executare vor lua masurile necesare de redebitare a sumelor și de executare silita.

ARTICOLUL 173

Deschiderea procedurii de reorganizare judiciara sau faliment

(1) Organul de executare este obligat ca pentru creantele fiscale datorate de comercianti, societati comerciale, cooperative de consum ori cooperative mestesugaresti sau persoane fizice sa ceara instantelor judecatoresti competente începerea procedurii reorganizării judiciare sau a falimentului, în conditiile legii.

(2) Cererile organelor fiscale privind începerea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului se vor înainta instantelor judecatoresti și sunt scutite de consemnarea vreunei cautiuni.

ARTICOLUL 174

Anulara creantelor fiscale

(1) În situatiile în care cheltuielile de executare, exclusiv cele privind comunicarea prin posta, sunt mai mari decât creantele fiscale supuse executării silite, conducatorul organului de executare poate aproba anulara debitelor respective. Cheltuielile generate de comunicarea somatiei prin posta sunt suportate de organul fiscal.

(2) Creantele fiscale restante aflate în sold la data de 31 decembrie a anului, mai mici de 10 lei (RON), se anuleaza. Anual, prin hotărâre a Guvernului se stabileste plafonul creantelor fiscale care pot fi anulate.

(3) În cazul creantelor fiscale datorate bugetelor locale, suma prevazuta la alin. (2) reprezinta limita maxima pâna la care, prin hotărâre, autoritatile deliberative pot stabili plafonul creantelor fiscale care pot fi anulate.

TITLUL IX

Solutionarea contestatiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale

CAPITOLUL I

Dreptul la contestatie

ARTICOLUL 175
Posibilitatea de contestare

- (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.
- (2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.
- (3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.
- (4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.
- (5) În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 87 alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.
- (6) Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.

ARTICOLUL 176
Forma și conținutul contestației

- (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:
- a) datele de identificare a contestatorului;
 - b) obiectul contestației;
 - c) motivele de fapt și de drept;
 - d) dovezile pe care se întemeiază;
 - e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și stampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoana fizică sau juridică, se face potrivit legii.
- (2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.
- (3) Contestația se depune la organul fiscal, respectiv vamal, al cărui act administrativ este atacat și nu este supusă taxelor de timbru.

ARTICOLUL 177
Termenul de depunere a contestației

- (1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decaderii.
- (2) În cazul în care competența de soluționare nu aparține organului emitent al actului administrativ fiscal atacat, contestația va fi înaintată de către acesta, în termen de 5 zile de la înregistrare, organului de soluționare competent.
- (3) În cazul în care contestația este depusă la un organ fiscal necompetent, aceasta va fi înaintată, în termen de 5 zile de la data primirii, organului fiscal emitent al actului administrativ atacat.
- (4) Dacă actul administrativ fiscal nu conține elementele prevăzute la art. 43 alin. (2) lit. i), contestația poate fi depusă, în termen de 3 luni de la data comunicării actului administrativ fiscal, organului de soluționare competent.

ARTICOLUL 178
Retragerea contestației

- (1) Contestația poate fi retrasă de contestator până la soluționarea acesteia. Organul de soluționare competent va comunica contestatorului decizia prin care se ia act de renunțarea la contestație.
- (2) Prin retragerea contestației nu se pierde dreptul de a se înainta o nouă contestație în interiorul termenului general de depunere a acesteia.

CAPITOLUL II
Competența de soluționare a contestațiilor. Decizia de soluționare

ARTICOLUL 179
Organul competent

(1) Contestatiile formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala se solutioneaza dupa cum urmeaza:

- a) contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorii vamala, precum si accesorii ale acestora, al caror quantum este sub 500.000 lei (RON), se solutioneaza de catre organele competente constituite la nivelul directiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, dupa caz, de catre organul fiscal stabilit la art. 33 alin. (3);
- b) contestatiile formulate de marii contribuabili, care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorii vamala, precum si accesorii ale acestora, al caror quantum este sub 500.000 lei (RON), se solutioneaza de catre organele competente constituite in cadrul respectivelor directii generale de administrare a marilor contribuabili;
- c) contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorii vamala, accesorii ale acestora, al caror quantum este de 500.000 lei (RON) sau mai mare, precum si cele formulate impotriva actelor emise de organe centrale se solutioneaza de catre organe competente de solutionare constituite la nivel central.

(2) Contestatiile formulate impotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.

(3) Contestatiile formulate de cei care se considera lezati de refuzul nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal se solutioneaza de catre organul ierarhic superior organului fiscal competent sa emita acel act.

(4) Contestatiile formulate impotriva actelor administrative fiscale emise de autoritatile administratiei publice locale se solutioneaza de catre acestea.

(5) Quantumul sumelor prevazute la alin. (1) se actualizeaza prin hotarare a Guvernului.

ARTICOLUL 180

Decizia sau dispozitia de solutionare

(1) In solutionarea contestatiei, organul competent se pronunta prin decizie sau dispozitie, dupa caz.

(2) Decizia sau dispozitia emisa in solutionarea contestatiei este definitiva in sistemul cailor administrative de atac.

ARTICOLUL 181

Forma si continutul deciziei de solutionare a contestatiei

(1) Decizia de solutionare a contestatiei se emite in forma scrisa si va cuprinde: preambulul, considerentele si dispozitivul.

(2) Preambulul cuprinde: denumirea organului investit cu solutionarea, numele sau denumirea contestatorului, domiciliul fiscal al acestuia, numarul de inregistrare a contestatiei la organul de solutionare competent, obiectul cauzei, precum si sinteza sustinerilor partilor atunci cand organul competent de solutionare a contestatiei nu este organul emitent al actului atacat.

(3) Considerentele cuprind motivele de fapt si de drept care au format convingerea organului de solutionare competent in emiterea deciziei.

(4) Dispozitivul cuprinde solutia pronuntata, calea de atac, termenul in care aceasta poate fi exercitata si instanta competenta.

(5) Decizia se semneaza de catre conducatorul directiei generale, directorul general al organului competent constituit la nivel central, conducatorul organului fiscal emitent al actului administrativ atacat sau de inlocuitorii acestora, dupa caz.

CAPITOLUL III

Dispozitii procedurale

ARTICOLUL 182

Introducerea altor persoane in procedura de solutionare

(1) Organul de solutionare competent poate introduce, din oficiu sau la cerere, in solutionarea contestatiei, dupa caz, alte persoane ale caror interese juridice de natura fiscala sunt afectate in urma emiterii deciziei de solutionare a contestatiei. Inainte de introducerea altor persoane, contestatorul va fi ascultat conform art. 9.

(2) Persoanele care participa la realizarea venitului in sensul art. 175 alin. (5) si nu au inaintat contestatie vor fi introduse din oficiu.

(3) Persoanele introduse in procedura de contestatie i se vor comunica toate cererile si declaratiile celorlalte parti. Aceasta persoana are drepturile si obligatiile partilor rezultate din raportul de drept fiscal ce formeaza obiectul contestatiei si are dreptul sa inainteze propriile sale cereri.

(4) Dispozitiile Codului de procedura civila referitoare la interventia fortata si voluntara sunt aplicabile.

ARTICOLUL 183

Solutionarea contestatiei

(1) În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii.

(2) Organul de solutionare competent pentru lamurirea cauzei poate solicita punctul de vedere al directiilor de specialitate din minister sau al altor institutii si autoritati.

(3) Prin solutionarea contestatiei nu se poate crea o situatie mai grea contestatorului în propria cale de atac.

(4) Contestatorul, intervenientii sau împuternicitii acestora pot sa depuna probe noi în sustinerea cauzei. În aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal ata cat sau organului care a efectuat activitatea de control, dupa caz, i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora.

(5) Organul de solutionare competent se va pronunta mai întâi asupra exceptiilor de procedura si asupra celor de fond, iar când se constata ca acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.

ARTICOLUL 184

Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativa

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci când:

- a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indicatiilor savârsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o înrâurire hotarâtoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data în procedura administrativa;
- b) solutionarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existenta sau inexistenta unui drept care face obiectul unei alte judecati.

(2) Organul de solutionare competent poate suspenda procedura, la cerere, daca sunt motive întemeiate. La aprobarea suspendarii, organul de solutionare competent va stabili si termenul pâna la care se suspenda procedura. Suspendarea poate fi solicitata o singura data.

(3) Procedura administrativa este reluata la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, dupa caz, la expirarea termenului stabilit de organul de solutionare competent potrivit alin. (2), indiferent daca motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.

ARTICOLUL 185

Suspendarea executarii actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal.

(2) Organul de solutionare a contestatiei poate suspenda executarea actului administrativ atacat pâna la solutionarea contestatiei, la cererea temeinic justificata a contestatorului.

(3) Daca se suspenda executarea unei decizii referitoare la baza de impunere, atunci se va suspenda si executarea deciziei de impunere ulterioare.

(4) Organele de solutionare pot dispune instituirea masurilor asiguratorii de catre organul fiscal competent în conditiile prezentului cod.

CAPITOLUL IV

Solutii asupra contestatiei

ARTICOLUL 186

Solutii asupra contestatiei

(1) Prin decizie contestatia va putea fi admisa, în totalitate sau în parte, ori respinsa.

(2) În cazul admitterii contestatiei se decide, dupa caz, anulara totala sau partiala a actului atacat.

(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie în care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de solutionare.

(4) Prin decizie se poate suspenda solutionarea cauzei, în conditiile prevazute de art. 184.

ARTICOLUL 187

Respingerea contestatiei pentru neindeplinirea conditiilor procedurale

(1) Daca organul de solutionare competent constata neindeplinirea unei conditii procedurale, contestatia va fi respinsa fara a se proceda la analiza pe fond a cauzei.

(2) Contestatia nu poate fi respinsa daca poarta o denumire gresita.

ARTICOLUL 188
Comunicarea deciziei si calea de atac

(1) Decizia privind solutionarea contestatiei se comunica contestatorului, persoanelor introduse, în conditiile art. 44, precum si organului fiscal emitent al actului administrativ atacat.

(2) Deciziile emise în solutionarea contestatiilor pot fi atacate la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta.

TITLUL X
Sanctiuni

ARTICOLUL 189
Contraventii

(1) Constituie contraventii urmatoarele fapte:

- a) nedepunerea la termenele prevazute de lege a declaratiilor de înregistrare fiscala sau de mentiuni;
- b) nedeclararea la termenele prevazute de lege a bunurilor si veniturilor impozabile sau, dupa caz, a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat;
- c) nerespectarea obligatiilor prevazute la art. 55 si art. 56 alin. (2);
- d) nerespectarea obligatiei prevazute la art. 103 alin. (8);
- e) neducerea la îndeplinire a masurilor stabilite potrivit art. 103 alin. (9);
- f) nerespectarea obligatiei înscrierii codului de identificare fiscala pe documente, potrivit art. 71;
- g) nerespectarea de catre platitorii de salarii si venituri asimilate salariilor a obligatiilor privind completarea si pastrarea fiselor fiscale;
- h) neîndeplinirea obligatiilor privind transmiterea la organul fiscal competent sau, dupa caz, la terte persoane a formularelor si documentelor prevazute de legea fiscala, altele decât declaratiile fiscale si declaratiile de înregistrare fiscala sau de mentiuni;
- i) nerespectarea de catre banci a obligatiilor privind furnizarea informatiilor si a obligatiilor de decontare prevazute de prezentul cod;
- j) nerespectarea obligatiilor ce-i revin tertului poprit, potrivit prezentului cod;
- k) nerespectarea obligatiei de comunicare prevazute la art. 150 alin. (9);
- l) refuzul debitorului supus executarii silite de a preda bunurile organului de executare spre a fi sechestrate sau de a le pune la dispozitie acestuia pentru a fi identificate si evaluate;
- m) refuzul de a prezenta organului financiar-fiscal bunurile materiale supuse impozitelor, taxelor, contributiilor datorate bugetului general consolidat, în vederea stabilirii realitatii declaratiei fiscale;
- n) neretinerea, potrivit legii, de catre platitorii obligatiilor fiscale, a sumelor reprezentând impozite si contributii cu retinere la sursa;
- o) retinerea si nevarsarea în totalitate, de catre platitorii obligatiilor fiscale, a sumelor reprezentând impozite si contributii cu retinere la sursa, daca nu sunt savârsite în astfel de conditii încât, potrivit legii, sa fie considerate infractiuni;
- p) refuzul de a îndeplini obligatia prevazuta la art. 52 alin. (1).

(2) Contraventile prevazute la alin. (1) se sanctioneaza astfel:

- a) cu amenda de la 1.500 lei (RON) la 3.000 lei (RON), pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON), pentru persoanele juridice, în cazul savârsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. c);
- b) cu amenda de la 50 lei (RON) la 500 lei (RON), pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 500 lei (RON) la 2.500 lei (RON), pentru persoanele juridice, în cazul savârsirii faptei prevazute la alin. (1) lit. d);
- c) cu amenda de la 500 lei (RON) la 1.500 lei (RON), pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 2.500 lei (RON) la 5.000 lei (RON), pentru persoanele juridice, în cazul savârsirii faptei prevazute la alin. (1) lit. e);
- d) cu amenda de la 50 lei (RON) la 1.500 lei (RON), pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 500 lei (RON) la 10.000 lei (RON), pentru persoanele juridice, în cazul savârsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. a), b), f)-l);
- e) cu amenda de la 50 lei (RON) la 500 lei (RON), pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 500 lei (RON) la 2.000 lei (RON), pentru persoanele juridice, în cazul savârsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. m)-p), daca obligatiile fiscale sustrate la plata sunt de pâna la 50.000 lei (RON) inclusiv;
- f) cu amenda de la 500 lei (RON) la 2.000 lei (RON), pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 2.000 lei (RON) la 5.000 lei (RON), pentru persoanele juridice, în cazul savârsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. m)-p), daca obligatiile fiscale sustrate la plata sunt cuprinse între 50.000 lei (RON) si 100.000 lei (RON) inclusiv;
- g) cu amenda de la 2.000 lei (RON) la 5.000 lei (RON), pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON), pentru persoanele juridice, în cazul savârsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. m)-p), daca obligatiile fiscale sustrate la plata sunt mai mari de 100.000 lei (RON).

(3) În cazul persoanelor fizice nedepunerea la termenele prevazute de lege a declaratiilor de venit constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 10 lei (RON) la 100 lei (RON).

(4) Nedepunerea la termen a declaratiilor fiscale pentru obligatiile datorate bugetelor locale se sanctioneaza potrivit [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal.

(5) Sumele încasate în conditiile prezentului titlu se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, dupa caz.

Contraventii si sanctiuni la regimul produselor accizabile

(1) Constituie contraventii urmatoarele fapte:

- a) detinerea de produse accizabile în afara regimului suspensiv, care nu au fost introduse în sistemul de accizare conform titlului VII din Codul fiscal;
- b) neanuntarea autoritatii fiscale competente, în termenul legal, despre modificarile aduse datelor initiale avute în vedere la eliberarea autorizatiei;
- c) detinerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcarii, potrivit titlului VII din Codul fiscal, fara a fi marcate sau marcate necorespunzator ori cu marcaje false;
- d) nerespectarea programului de lucru al antrepozitului fiscal, asa cum a fost aprobat de autoritatea fiscala competenta;
- e) practicarea, de catre producatori sau de catre importatori, de preturi de vânzare mai mici decât costurile ocazionate de producerea sau importul produselor accizabile vândute, la care se adauga acciza si taxa pe valoarea adaugata;
- f) neinscrierea distincta în facturi a valorii accizelor sau a impozitului la titeiul si gazele naturale din productia interna, în cazurile prevazute la titlul VII din Codul fiscal;
- g) neutilizarea documentelor fiscale prevazute de titlul VII din Codul fiscal;
- h) neefectuarea, prin unitati bancare, a decontarilor între furnizori si cumparatori, ca persoane juridice, de produse accizabile;
- i) amplasarea mijloacelor de masurare a productiei si a concentratiei de alcool si distilate în alte locuri decât cele prevazute expres în titlul VIII din Codul fiscal sau deteriorarea sigiliilor aplicate de catre supraveghetorul fiscal si nesesizarea organului fiscal în cazul deteriorarii lor;
- j) nesolicitarea desemnarii supraveghetorului fiscal în vederea desigilarii cisternelor sau recipientelor în care se transporta alcoolul si distilatele în vrac;
- k) transportul de alcool etilic si de distilate, efectuat prin cisterne sau recipiente care nu poarta sigiliile supraveghetorului fiscal, au sigilii deteriorate sau nu sunt însoțite de documentul de însoțire prevazut la titlul VII din Codul fiscal;
- l) fabricarea de alcool sanitar de catre alte persoane decât antrepozitarii autorizati pentru productie de alcool etilic;
- m) comercializarea în vrac, pe pia ta interna, a alcoolului sanitar;
- n) circulatia si comercializarea în vrac a alcoolului etilic rafinat si a distilatelor în alte scopuri decât cele expres prevazute în titlul VIII din Codul fiscal;
- o) neevidentierea corecta în registrul special a cantitatilor de alcool si distilate importate în vrac;
- p) neevidentierea la organele fiscale teritoriale a situatiilor privind modul de valorificare a alcoolului si distilatelor;
- q) nesolicitarea organului fiscal teritorial în vederea desigilarii instalatiilor de fabricatie, precum si neevidentierea în registrul destinat acestui scop a informatiilor privind capacitatile reale de distilare, data si ora sigilarii si desigilarii cazanelor sau a celorlalte instalatii de fabricatie a tuicii si a rachiurilor de fructe ;
- r) comercializarea, la preturi mai mari decât preturile maxime de vânzare cu amanuntul declarate, a produselor pentru care s-au stabilit astfel de preturi;
- s) comercializarea produselor ce nu se regasesc în listele cuprinzând preturile maxime de vânzare cu amanuntul declarate de catre agentii economici producatori si importatori;
- s) refuzul agentilor economici producatori de tigarete de a prelua si de a distruge, în conditiile prevazute de lege, cantitatile de produse din tutun confiscate;
- t) folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum si amplasarea inaintea contoarelor a unor canale sau robinete prin care se pot extrage cantitati de alcool sau distilate necontorzate;
- t) comercializarea în vrac si utilizarea ca materie prima, pentru fabricarea bauturilor alcoolice, a alcoolului etilic si a distilatelor cu concentratia alcoolica sub 96,0% în volum;
- u) desfasurarea activitatilor de distribuire si comercializare angro a bauturilor alcoolice si produselor din tutun fara îndeplinirea conditiilor prevazute de art. 2441 alin. (1) din [Legea nr. 571/2003](#), cu modificarile si completarile ulterioare;
- v) comercializarea, prin pompele statiilor de distributie, a altor uleiuri minerale decât cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor si motorinelor auto, precum si a petrolului lampant, care corespund standardelor nationale de calitate;
- x) functionarea instalatiilor de producere alcool etilic sau distilate, în afara programului de lucru aprobat de Comisia de autorizare a antrepozitului fiscal din cadrul Ministerului Finantelor Publice;
- y) comercializarea produselor accizabile într-un antrepozit fiscal în perioada în care autorizatia a fost revocata sau anulata, fara acordul autoritatii fiscale competente pentru valorificarea stocurilor de produse, acordat în conditiile prevazute de lege.

(2) Contraventiile prevazute la alin. (1) se sanctioneaza cu amenda de la 20.000 lei (RON) la 100.000 lei (RON), precum si cu:

- a) confiscarea produselor, iar în situatia în care acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din aceasta vânzare, în cazurile prevazute la alin. (1) lit. a), c), k), l), m), n), v), x) si y);
- b) confiscarea cisternelor, recipientelor si a mijloacelor de transport utilizate în transportul alcoolului etilic si al distilatelor, în cazul prevazut la alin. (1) lit. k);
- c) oprirea activitatii de comercializare a produselor accizabile pe o perioada de 1-3 luni, în cazul comerciantilor în sistem angro sau cu amanuntul, pentru situatiile prevazute la alin. (1) lit. c), m), u) si v);
- d) oprirea activitatii de productie a produselor accizabile prin sigilarea instalatiei, în cazul producatorilor, pentru situatiile prevazute la alin. (1) lit. d), i), l), n) si x).

(3) Autoritatea fiscala competenta suspenda, la propunerea organului de control, autorizatia de antrepozit fiscal pentru situatiile prevazute la alin. (1) lit. d), i), m), n), t) si x).

Constatarea contraventiilor si aplicarea sanctiunilor

(1) Constatarea contraventiilor si aplicarea sanctiunilor se fac de catre organele fiscale competente.

(2) Sanctiunile contraventionale prevazute la art. 189 si 190 se aplica persoanelor fizice sau persoanelor juridice care au calitatea de subiect în raportul juridic fiscal.

(3) Constatarea si sanctionarea faptelor ce constituie contraventie potrivit art. 190 se fac de personalul de specialitate din cadrul Ministerului Finantelor Publice si al unitatilor sale teritoriale, cu exceptia sanctiunii privind suspendarea autorizatiei de antrepozit fiscal, care se dispune de autoritatea fiscala competenta, la propunerea organului de control.

(4) Contraventiile prevazute la art. 189 alin. (1) lit. b) se aplica pentru faptele constatate dupa data intrarii in vigoare a prezentului cod.

(5) În cazul aplicarii sanctiunii amenzii potrivit art. 189 si 190, contribuabilul are posibilitatea achitarii în termen de 48 de ore a jumatae din minimul amenzii prevazute în prezentul cod, agentul constator facând mentiune despre aceasta posibilitate în procesul-verbal de constatare si sanctionare contraventionala.

ARTICOLUL 192 **Actualizarea sumei amenzilor**

Limitele amenzilor contraventionale prevazute în prezentul cod pot fi actualizate anual, în functie de evolutia ratei inflatiei, prin hotarâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finantelor Publice.

ARTICOLUL 193 **Dispozitii aplicabile**

Dispozitiile prezentului titlu se completeaza cu dispozitiile legale referitoare la regimul juridic al contraventiilor.

TITLUL XI **Dispozitii tranzitorii si finale**

ARTICOLUL 194 **Dispozitii privind regimul vamal**

Neplata la termenul legal a impozitelor, taxelor sau altor sume ce se datoreaza, potrivit legii, în vama atrage interzicerea efectuarii altor operatiuni de vamuire pâna la stingerea integrala a acestora.

ARTICOLUL 195 **Dispozitii privind functionarii publici din cadrul organelor fiscale**

(1) În exercitarea atributiilor de serviciu functionarii publici din cadrul organelor fiscale sunt investiti cu exercitiul autoritatii publice si beneficiaza de protectie potrivit legii.

(2) Statul si unitatile administrativ-teritoriale raspund patrimonial pentru prejudiciile cauzate contribuabilului de functionarii publici din cadrul organelor fiscale, în exercitarea atributiilor de serviciu.

(3) Raspunderea statului si a unitatilor administrativ-teritoriale nu înlatura raspunderea functionarilor publici din cadrul organelor fiscale în exercitarea cu rea-credinta sau grava neglijenta a atributiilor de serviciu.

(4) Ministerul Finantelor Publice poate constitui fonduri pentru acordarea de stimulente personalului din aparatul propriu si din unitatile subordonate, dupa caz, prin retinerea unei cote de 5% din sumele încasate prin executare silita potrivit prevederilor prezentului cod, din sumele încasate în cadrul procedurii de reorganizare judiciara si faliment, precum si din surse reglementate prin alte acte normative.

(5) Sistemul de acordare a stimulentei pentru personalul din aparatul propriu si din unitatile subordonate Ministerului Finantelor Publice, care desfasoara activitatile prevazute la alin. (4), va fi stabilit similar sistemului de salarizare pentru personalul bugetar si va fi aprobat prin ordin al ministrului finantelor publice.

(6) Unitatile administrativ-teritoriale, în calitate de creditor fiscal local, pot constitui lunar fonduri pentru acordarea de stimulente personalului din compartimentele de specialitate, cu atributii în administrarea creantelor fiscale locale, prin aplicarea unei cote de 5% asupra sumelor încasate:

- a) prin executarea silita, conform legii;
- b) în cadrul procedurii de reorganizare judiciara si a falimentului;
- c) din impozitele si taxele locale stabilite ca urmare a constatarii de bunuri sau servicii impozabile ori taxabile, stabilite suplimentar peste nivelul celor declarate de contribuabil, rezultat al inspectiilor fiscale efectuate, precum si din dobânzile si penalitatile de întârziere aferente acestora.

(7) Aprobarea stimulentei prevazute la alin. (6) se face de catre ordonatorul de credite, la propunerea conducatorului compartimentului de specialitate.

(8) Plata stimulentei aprobate se face în cursul lunii curente pentru luna precedenta.

(9) Sumele constituite conform alin. (6), ramase necheltuite la finele anului curent, se reporteaza cu aceeasi destinatie în anul urmator.

ARTICOLUL 196
Acte normative de aplicare

(1) În aplicarea prezentului cod, Guvernul adopta norme metodologice de aplicare, în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a legii de aprobare a prezentei ordonanțe.

(2) Formularele necesare și instrucțiunile de utilizare a acestora privind administrarea creanțelor fiscale se aproba prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(3) Formularele necesare și instrucțiunile de utilizare a acestora, pentru administrarea impozitelor și taxelor locale, se aproba prin ordin comun al ministrului administrației și internelor și ministrului finanțelor publice.

(4) Formularele necesare și instrucțiunile de utilizare a acestora, privind realizarea creanțelor bugetului general consolidat administrate de alte organe, se aproba prin ordin al ministrului de resort sau al conducătorului instituției publice, după caz.

ARTICOLUL 197
Scutirea organelor fiscale de plata taxelor

Organele fiscale sunt scutite de taxe, tarife, comisioane sau cautiuni pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea administrării creanțelor fiscale, cu excepția celor privind comunicarea actului administrativ fiscal.

ARTICOLUL 198
Înscrierea creanțelor la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare

Pentru creanțele fiscale administrate de către Ministerul Finanțelor Publice, acesta este autorizat ca operator care, prin unitățile sale teritoriale, ca agenți imputerniciți, să înscrie creanțe cuprinse în titluri executorii la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.

ARTICOLUL 199
Dispoziții privind termenele

(1) Cererile depuse de către contribuabil potrivit prezentului cod se soluționează de către organul fiscal, în termen de 45 de zile de la înregistrare, cu excepția cazurilor în care prin lege se prevede altfel.

(2) În situațiile în care, pentru soluționarea cererii, sunt necesare informații suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării și data primirii informațiilor solicitate.

(3) Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.

ARTICOLUL 200
Confiscari

(1) Confiscările dispuse potrivit legii se duc la îndeplinire de către organele care au dispus confiscarea. Confiscările dispuse de procurori sau de instanțele de judecată se duc la îndeplinire de către Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Administrației și Internelor sau, după caz, de către alte autorități publice abilitate de lege, prin organele competente, stabilite prin ordin comun al conducătorilor instituțiilor în cauză, iar valorificarea se face de organele competente ale Ministerului Finanțelor Publice, conform legii.

(2) Sumele confiscate, precum și cele realizate din valorificarea bunurilor confiscate, mai puțin cheltuielile impuse de ducerea la îndeplinire și de valorificare, se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, după caz, conform legii.

ARTICOLUL 201
Dispoziții procedurale privind înregistrarea în cazul unor activități cu produse accizabile

(1) Înregistrarea prevăzută la art. 2441 alin. (1) din [Legea nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se face prin depunerea la organul fiscal competent a unei cereri de înregistrare.

(2) Pe baza cererii de înregistrare organul fiscal competent eliberează un atestat care da dreptul titularului să distribuie și să comercializeze angro bauturi alcoolice și produse din tutun.

(3) Organul fiscal competent va elibera atestatul numai dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la art. 2441 alin. (1) din [Legea nr. 571/2003](#), cu modificările și completările ulterioare.

(4) Organul fiscal emitent va revoca atestatul ori de câte ori constată neîndeplinirea uneia dintre condițiile prevăzute la art. 2441 alin. (1) din [Legea nr. 571/2003](#), cu modificările și completările ulterioare.

(5) Prin derogare de la dispozitiile legale privind folosirea antrepozitelor fiscale, la cererea antrepozitarului autorizat pentru productia si imbutelierea produsului bere, comisia competenta pentru autorizarea antrepozitelor fiscale poate aproba, prin decizie, utilizarea instalatiilor de imbuteliere a produsului bere si pentru imbutelierea bauturilor racoritoare si a apei plate. Celelalte prevederi privind regimul de antrepozitare fiscala sunt aplicabile in mod corespunzator.

(6) Prin decizie, comisia poate stabili conditiile de utilizare a instalatiilor.

ARTICOLUL 202

Dispozitii tranzitorii privind inregistrarea fiscala

(1) Persoanele prevazute la art. 69 alin. (4), care sunt deja inregistrate, au obligatia de a depune declaratia de inregistrare fiscala in termen de 30 de zile de la data intrarii in vigoare a prezentului cod.

(2) Codurile de identificare fiscala si certificatele de inregistrare fiscala atribuite anterior intrarii in vigoare a prezentului cod ramân valabile.

(3) Persoanele inregistrate in registrul contribuabililor la data intrarii in vigoare a prezentului cod, al caror domiciliu fiscal difera de sediul social, in cazul persoanelor juridice, sau de domiciliu, in cazul persoanelor fizice, dupa caz, au obligatia de a depune declaratia de inregistrare fiscala in termen de 90 de zile de la intrarea in vigoare a prezentului cod. In caz contrar se considera valabil ca domiciliu fiscal ultimul domiciliu sau sediu declarat.

ARTICOLUL 203

Dispozitii tranzitorii privind solutionarea cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adaugata

Cererile de rambursare a taxei pe valoarea adaugata, depuse potrivit legii privind taxa pe valoarea adaugata si nesolutionate pâna la data intrarii in vigoare a prezentului cod, se solutioneaza potrivit reglementarilor in temeiul carora au fost depuse.

ARTICOLUL 204

Dispozitii tranzitorii privind inspectia fiscala

Inspectiile fiscale incepute inainte de data intrarii in vigoare a prezentului cod se vor continua potrivit procedurii existente la data când au fost incepute. In aceste conditii, masurile dispuse prin procesul-verbal de control au valoare de act administrativ fiscal.

ARTICOLUL 205

Dispozitii tranzitorii privind solutionarea contestatiilor

(1) Contestatiile depuse inainte de data intrarii in vigoare a prezentului cod se solutioneaza potrivit procedurii administrativ-jurisdictionale existente la data depunerii contestatiei.

(2) In situatia contestatiilor aflate in curs de solutionare formulate impotriva actelor de control prin care au fost reverificate aceeasi perioada si acelasi tip de obligatie fiscala si pentru care din instrumentarea cauzelor penale de catre organele competente nu rezulta existenta prejudiciului, se vor mentine obligatiile stabilite anterior.

ARTICOLUL 206

Dispozitii tranzitorii privind executarea silita

Executarile silita, in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod, se continua potrivit dispozitiilor acestuia, actele indeplinite anterior ramânând valabile.

ARTICOLUL 207

Intrarea in vigoare

Prezentul cod intra in vigoare la data de 1 ianuarie 2004. Dispozitiile titlului X "Sanctiuni" intra in vigoare la data de 10 ianuarie 2004.

ARTICOLUL 208

Conflictul temporal al actelor normative

Reglementarile emise in temeiul ordonantelor si ordonantelor de urgenta prevazute la art. 209 ramân aplicabile pâna la data aprobarii actelor normative de aplicare a prezentului cod, prevazute la art. 196, in masura in care nu contravin prevederilor acestuia.

ARTICOLUL 209

Abrogari

La data intrarii in vigoare a prezentului cod se abroga:

- a) [Ordonanta Guvernului nr.82/1998](#) privind înregistrarea fiscală a platitorilor de impozite și taxe, republicată în [Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.712 din 1 octombrie 2002](#), cu modificările și completările ulterioare;
- b) [Ordonanta Guvernului nr.68/1997](#) privind procedura de întocmire și depunere a declarațiilor de impozite și taxe, republicată în [Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.121 din 24 martie 1999](#), cu modificările și completările ulterioare;
- c) [Ordonanta Guvernului nr.61/2002](#) privind colectarea creanțelor bugetare, republicată în [Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.582 din 14 august 2003](#), cu modificările și completările ulterioare;
- d) [Ordonanta Guvernului nr.70/1997](#) privind controlul fiscal, publicată în [Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.227 din 30 august 1997](#), aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 64/1999](#), cu modificările și completările ulterioare;
- e) [Ordonanta de urgență a Guvernului nr.13/2001](#) privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, publicată în [Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.62 din 6 februarie 2001](#), aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 506/2001](#), cu modificările și completările ulterioare;
- f) [Ordonanta Guvernului nr.39/2003](#) privind procedurile de administrare a creanțelor bugetelor locale, publicată în [Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.66 din 2 februarie 2003](#), aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 358/2003](#);
- g) pct. 5 din cap. I al anexei la [Legea nr. 117/1999](#) privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în [Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.321 din 6 iulie 1999](#), cu modificările și completările ulterioare;
- h) art. 3 din [Legea nr. 87/1994](#) privind combaterea evaziunii fiscale, republicată în [Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.545 din 29 iulie 2003](#);
- i) art. IV alin. (1)-(5) din [Ordonanta Guvernului nr.29/2004](#) pentru reglementarea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 116/2004](#), publicată în [Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.90 din 31 ianuarie 2004](#);
- j) art. 246 din [Legea nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, publicată în [Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.927 din 23 decembrie 2003](#);
- k) art. 61 alin. (3) din [Legea nr. 141/1997](#) privind Codul vamal al României, publicată în [Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.180 din 1 august 1997](#), cu modificările și completările ulterioare;
- l) cap. III "Contravenții și sancțiuni" din [Legea nr. 87/1994](#) pentru combaterea evaziunii fiscale, republicată în [Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.545 din 29 iulie 2003](#), cu modificările ulterioare.

NOTA:

Reproducem mai jos prevederile art. II, III și IV din [Legea nr. 210/2005](#), care nu sunt încorporate în textul republicat al Ordonanței Guvernului nr.92/2003:

"Art. II. - Începând cu data de 1 ianuarie 2007, art. 110¹⁾ din Codul de procedura fiscală se modifică și va avea următorul cuprins:

«ARTICOLUL 110 Ordinea stingerii datoriilor

(1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală principală pe care îl stabilește contribuabilul.

(2) În cadrul tipului de impozit, taxă, contribuție sau altă sumă reprezentând creanța fiscală, stabilit de contribuabil, stingerea se efectuează, de drept, în următoarea ordine:

- a) sumele datorate în contul ratei din luna curentă din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat esalonare la plată, precum și dobânda datorată în luna curentă din grafic sau suma amânata la plată, împreună cu dobânzile datorate pe perioada amânării, în cazul în care termenul de plată se împlineste în luna curentă, precum și obligațiile fiscale curente de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii acordate;
- b) obligația fiscală principală și obligațiile fiscale accesorii aferente acesteia, în ordinea vechimii, cu excepția celor pentru care s-a început executarea silită. După stingerea integrală a obligației fiscale principale celei mai vechi se vor stinge obligațiile fiscale accesorii aferente acesteia, mai întâi dobânzile și apoi penalitățile de întârziere;
- c) sumele datorate în contul următoarelor rate din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat esalonare, până la concurența cu suma esalonată la plată sau până la concurența cu suma achitată, după caz, precum și suma amânata la plată împreună cu dobânzile datorate pe perioada amânării, după caz;
- d) obligațiile cu scadențe viitoare, la solicitarea contribuabilului.

(3) Vechimea obligațiilor fiscale se determină în funcție de scadența acestora, prevăzută de Codul fiscal sau de alte prevederi legale. În cazul diferențelor de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și al diferențelor suplimentare de obligații fiscale principale, ce fac obiectul declarațiilor rectificative depuse de contribuabili, vechimea se determină în funcție de

1) Art. 110 a devenit în forma republicată art. 111. termenele de plată stabilite în condițiile art. 108 alin. (2)¹⁾. Vechimea obligațiilor fiscale accesorii este data de vechimea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații fiscale care le-au generat.

(4) Dacă un contribuabil nu respectă ordinea prevăzută la alin. (2), organul fiscal competent va înștiința debitorul despre modul în care s-a efectuat stingerea prevăzută la alin. (2).»

Art. III. - Începând cu data de 1 ianuarie 2006, art. 115²⁾ din Codul de procedura fiscală se modifică și va avea următorul cuprins:

«ARTICOLUL 115
Majorari de întârziere

(1) Majorarile de întârziere se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pâna la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), se datoreaza majorari de întârziere dupa cum urmeaza:

- a) pentru impozitele, taxele si contributiile stinse prin executare silita, pâna la data întocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. În cazul platii pretului în rate, majorarile de întârziere se calculeaza pâna la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma ramasa de plata, majorarile de întârziere sunt datorate de catre cumparator;
- b) pentru impozitele, taxele si contributiile debitorului declarat insolvabil, pâna la data încheierii procesului-verbal de constatare a insolvabilitatii, inclusiv.

(3) Modul de calcul al majorarilor de întârziere aferente sumelor reprezentând eventuale diferente între impozitul pe profit platit la data de 25 ianuarie a anului urmator celui de impunere si impozitul de profit datorat conform declaratiei de impunere întocmite pe baza situatiei financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului finantelor publice.

(4) Pentru obligatiile fiscale neachitate la termenul de plata, reprezentând impozitul pe venitul global, se datoreaza majorari de întârziere dupa cum urmeaza:

- a) pentru anul fiscal de impunere majorarile de întârziere pentru platile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plati anticipate se calculeaza pâna la data platii debitului sau, dupa caz, pâna la data de 31 decembrie;
- b) majorarile de întârziere pentru sumele neachitate în anul de impunere, potrivit lit. a), se calculeaza începând cu data de 1 ianuarie a anului urmator pâna la data stingerii acestora, inclusiv;
- c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuala este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plati anticipate, majorarile de întârziere se recalculeaza, începând cu data de 1 ianuarie a anului urmator celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuala, urmând a se face regularizarea majorarilor de întârziere în mod corespunzator.

(5) Nivelul majorarii de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale.»

Art. IV. - (1) La data de 1 ianuarie 2006 se abroga art. 120³⁾ din Codul de procedura fiscala.

(2) În toate actele normative în care se face referire la notiunile de dobânzi si/sau penalitati de întârziere aceste notiuni se înlocuiesc cu notiunea de majorari de întârziere."

¹⁾ Art. 108 alin. (2) a devenit în forma republicata art. 109 alin. (2).

²⁾ Art. 115 a devenit în forma republicata art. 116.

³⁾ Art. 120 a devenit în forma republicata art. 121.